

Dette værk er downloadet fra **Danskernes Historie Online**

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaeptsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaeptsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaeigt.dk>

Om
Underviisningen i Mødersmaalet
i
Det von Westenske Institut.

Judbydelseskrist
til
Skolens offentlige Examens i Juli 1842

af
B. A. Borgen,
Skolens Bestyrer.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. G. Salomon.

1842.

Fortale.

Stal Underviisningen i en Disciplin, hvilken som helst, bringe et tilfredsstillende Resultat, da maa den føres methodisk frem fra Begyndelsen til Enden. Mod det Maal, den bedst har sat sig, maa den stræbe hen med Benyttelse af de Midler, den har erkendt for de rigtige, saaledes fremstribende, at ethvert nyt Udviklingstrin med Nodvendighed fremgaar af et foregaaende og hviler paa det som sin nødvendige Basis. Alt hvad der staar isoleret, Alt hvad der vilkaarligt sættes til eller tages fra, Alt overhovedet, som mangler sin nødvendige Forudsætning, griber forskyrende ind i Underviisningens Organisme og gjor dens heldige Resultat tvivlsomt om ikke umuligt. Rigtigheden heraf er alle forståndige Skolemaend enige i at erkende; men besynderligt nok er det, at, medens man indrommer dets Unvendelighed paa alle andre Discipliner, syntes man for ikke lange siden at være tilbojelig til at gjøre en Undtagelse med den danske Underviisning, idet man truede, saa omrent at kunne overlade til den respective Lærers Skjøn at asgiore, hvad der skulde udrettes i enhver Klasse, uden at det gjordes fornødent at sætte Underviisningens forskjellige Stadier i en stræng indre Forbindelse. Underviisningens Bestandele vare vel i Almindelighed de samme som nu, Læsning, Grammatik, Rechtskrivning og Stil, men de dreves som oftest paa en meget utilfredsstillende Maade, navnlig den sidste og vigtigste aldeles planløst. I den senere Tid have imidlertid Omstændighederne meget forandret sig; man har begyndt at indse denne Disciplins Vigtighed og at skjense den fortjent Ópmærksomhed, (quoniam adhuc manent vestigia ruinis); ja allerede for 10. siden udgik fra den i saa mange andre Henseender af voit Skolevæsen højstfortjente Prof. M. Nielsen upaativselig de første Bestrebelser til at ordne denne Underviisningsgreen overensstemmende med den nyere Tids Fordringer, give den sin sande Betydning og anvise den sin rette Plads. I den seneste Tid har Mag. M. Hammerich hos os vindiceret den et nyt Territorium, som den herefter ikke kan undlade at bytte.

Under Prof. Nielsens Besledning og Auspiciet udarbejdede jeg som Lærer i Borgerdydsolen i 1832 en Plan til en consequent og sammenhængende Gjennemfarelse af den danske Underviisning gjenem hele Skolen, overste Klasse undtagen*).

*) Senere har en anden af Skolens Lærere, nuværende Pastor og Licent. Theol. Damkjær skrevet om den danske Underviisning; jeg berklager, at jeg hverken har haft Lejlighed til at gjøre mig bekendt med Hr. Damkjærs Bog, eller veed, om den har haft nogen Indflydelse paa Gjennemfarelsen Behandling i Borgerdydsolen i Kjøbenhavn.

samme Åar forlod Borgerbydsstolen og blev Medbestyrer af det von Westenste Institut, benyttede jeg naturligvis det af mig udarbejdede Udkast; men da dette var beregnet paa en Forbindelse af den danske og latiniske Undervisning under samme Lærer, og denne Forbindelse ikke, i det mindste kun meget fort, fandt Sted her i Skolen, bleve Modificationer fornødne, der omfider viste mig Nodvendigheden af at omforme det Hele efter min Skoles individuelle Trang. Imidlertid havde jeg, selv under Benyttelse af det nævnte Udkast, følt Savnet af et fast Støttepunkt for den filistiske Deel af Undervisningen, hvilket gav Anledning til, at min „Beslutning til Udarbejdelsær“ for to Åar siden saae Lyset. I det fornylig udkomne andet Oplag af denne har jeg lovet at give en Anvisning til Bogens Brug, hvortil jeg fra forskellige Sider var blevet opfordret. Efter at have overvejet, hvorledes dette Ørste funde opfyldtes, har jeg meent, at det ogsaa funde stee derved, at jeg gav en Beretning om, hvorledes Bogen bruges her i Skolen. Dette har jeg da gjort i de efterfølgende Bladé, idet jeg ved hver Klasse har tilføjet Disciplenes sædvanlige Alder, for ogsaa derved at give et Orienteringspunkt; og beder jeg da, at man vil betragte denne Beretning som et Forsøg til at betale den overlevnente Gjeld. Dette maa rejsfærdiggjøre Æffentliggørelsen af disse Meddejlsler.

Hvad Indholdet af samme angaaer, turde det ikke være overslodigt at tilføje et Par bemærkninger. Indforelsen af min Beslutning gav Anledning til, at der blev lagt en ny Plan for den danske Undervisning gennem hele Skolen. Det vil imidlertid være indlysende, at en paa denne Bogs Brug baseret Methode endnu ikke kan være gjennemført i alle Klasser; thi uagtet Bogen blev indført overalt undtagen i de to nederste Klasser (1ste og 2den), funde den dog ikke anvendtes med den forventede Virkning i dem, som der til manglade den nødvendige Bestingelse i tilsvarende forberedende Ovelser. Det er saaledes egentlig kun indtil 5te Klasse den lagte Plan consequent er gjennemført, og da det, navnlig ved Indforelsen af noget Nyt, fornemmelig kommer an paa Begyndelsen og Grundyolden, føler jeg mig forpligtet til her at udtales, hvormeget jeg i denne Henseende skylder Hr. Cand. Theol. A. Listow, der med ligesaa megen Dyrktighed som Interesse har ledet Undervisningen i 2den til 5te Klasse. Dog har jeg selv i disse Klasser i Beretningens Detail optaget Adskilligt, som endnu ikke er bragt i Udførelse, men formenes at ville være af af gavnlig Indflydelse. I de øvrige Klasser har jeg udtrykkelig angivet det, hvor den factiske Tilstand ikke svarer til Planen.

De versjede Skoleesterretninger har Skolens Inspecteur, Hr. Candidat Bohr, velvillig paataget sig at redigere. Det er overslodigt at tilføje, at hvad der i disse figes udenfor det reent historiske Referat tillige er et Udtryk for mine egne Ansuelser og Jagtagtigelser.

Underviisningen i Modersmaalet.

Det Maal, hvortil Underviisningen i Modersmaalet sører at føre Disciplen, er Herredomme over Sproget til sammenhængende og klar mundtlig og skriftlig Tankefremstilling. Den maa derfor deels meddele et Materiale, et positivt Indhold, nemlig Sproget, deels udvikle og styrke Maudens Kraft til med Bevidsthed og Frihed at behandle og bearbejde det givne Materiale. Hün er Underviisningens reale, denne dens formale Side. Begge disse kunne vel i Tanken være adskilte, i Virkeligheden derimod ikke, hvorvel der, da hver af dem har sine Fordringer, i Underviisningens forskellige Stadier kan og bør tages overvejende Hensyn snart til den ene, snart til den anden.

Det Materiale nemlig, som Underviisningen i Modersmaalet, betragtet fra den reale Side, skal tilvejebringe, er, som vi have set, Sproget; det vil sige, ej blot den hele Skat af Sprogets Ordsorraad, men ogsaa Kundskab om dets Aflednings-, Sammensætnings-, Vojsnings- og Forbindelses-Formier. Under Tillegnelsen af dette Materiale kan Sjælen ikke være passiv; dens Functioner blive paa forskellige Maader satte i Virksomhed, og at den ikke modtager det Givne som et dødt og livløst Stof,

men i Sandhed assimilerer det med sig, og drager en sund og kraftig Næring deraf, det folger deels af dens Natur, deels kan og bør Undervisningen drage Omsorg derfor. Allerede Tilguesen af Ordsorraadet udvider Forestillingerne Kreds og vækker Tænkningen; men endnu mere vil denne finde Næring ved Betragtning af Sprogets Former, i hvilke den menneskelige Tænknings Bevægelser paa saa anstuelig en Maade aabenbare sig. — Paa den anden Side kan ej heller den formale Deel af Undervisningen, der fortrinsvis er beregnet paa at udvide Blifket, vække Estertanken, skærpe Dommeraften, og overhovedet styrke de sjælelige Evner, meddeles uden igjennem et vist Materiale, da Landsraften ellers vilde mangle Gjenstande til at øve og danne sig ved. — Men skjønt saaledes den reale og den formale Side af Undervisningen paa ethvert Trin af samme ere uadskilleligt forbundne, maa dog i denne Undervisningsgjenstand Stoffets Indsamling fornemmelig bestjæftige Disciplene paa de lavere Trin, medens der paa de højere fornemmelig maa stræbes efter at lade Tanken gjen nemt rænge det.

De Midler, hvoraf den danske Sprogundervisning betjener sig for at realisere sit Øjemed, ere: Læsning, Udenadsløren, Retskrivning, Sproglære, mundtlig og skriftlig Fremstilling. Hvorledes ethvert af disse bør benyttes og gjennemføres her i Skolen, skal være Gjenstanden for de følgende Meddelelser.

Forberedelsesklassen.

12 Timer ugentlig.

Af de Disciple, der optages i denne Klasse, fordres aldeles ingen Forkundskaber. Den meest passende Alder til Optagelse antages at være mellem det 5te og 6te Åar;

deg kan enkelte Børns langsommere Udvikling gjøre en fuldigere Optagelse nødvendig. Klæssens Opgave i Dansk er at bringe Disciplene til at læse reent. Fremgangsmåaden er følgende:

De fleste Disciple medbringe ved deres Indtrædelse i Skolen en mangelfuld Udtale. Ved nogle få øve de Fejl, som ere almindelige for den paa deres Hødested (f. Ex. Kjøbenhavn) herskende Udtale; andre side af stemme Baner, f. Ex. Stammen, København, Dræren e. fl.; andre have virkelige Mangler ved Sprogeorganerne. Alle disse Fejl, forsaavidt de ikke ere af sidstnævnte Art, kunne og skulle udryddes. Læreren anvender derfor de første Timer i Skoleaaret til at øve Disciplene i at tale og vænne dem til en ren og kraftig Udtale. Efter i nogen Tid, dog ikke for længe, at have fortsat denne Øvelse, gaaer han over til at lære Disciplene at adskille de enkelte Ord og Stavelser, da det ikke er usædvanligt, at Børn f. Ex. antage en Sætning som denne: „en Kugle — er rund,” — for at bestaae af to Ord. Nu først gaaes der over til at giøre Børnene bekjendte med de enkelte Lyd og Tegnene for dem d. e. Bogstaverne. Dette skeer ikke, som ellers sædvanligt, derved, at man først viser Barnet det enkelte Tegn og derefter siger ham dets Navn, men omvendt, saa at Barnet først bliver bekjendt med Lyden og dens Benævnelse, og derefter med Tegnet for samme, og navnlig lærer at kjende hver Lyd ikke for sig, men som Bestanddeel af et Ord, og Tegnet derfor saavel i Tryk som i Skrift. Når Bogstavtegnene ere lært, ledes Disciplen til at oploose de simpleste Stavelser i deres enkelte Lyd, og løse dem Hertil benyttes ikke betydningsløse Stavelser som ba, be, bi, bu, men alle Stavelser af denne Slags maa Disciplen lære at kjende i set forstaelige Ordb.

indøves simpleaabne Stavelser, f. Gr. ly-se, ro-se; dernæst lukkede, f. Gr. Lys, Ros. Er tilstrækkelig Sikkerhed heri opnaaet, gaaer man over til de vanskeligere, saakaldte sammensatte Stavelser, f. Gr. Træ, Knæ, eller Arm, und, eller Pragt, Trost, eller strængt, skjelmst o. s. v. Efter Indøvelsen af Genstavelsesord eller Fleerstavelsesord med afdeelte Stavelser strider man til ikke-afdeelte Fleerstavelsesord, idet man efter visse Regler, — som Læreren vel selv folger, men ikke behylder Disciplene med — først tager sammensatte, dernæst aflede Ord, og ved Øvelse giver Bornene Færdighed i den rigtige Stavelse-Afdeling. — Naar saaledes de enkelte Ord i de forskelligste Skikkeler, ogsaa med Hensyn til den rette Betonning, ere omhyggelig gennemgaaede, strider man endelig til Læsning af sammenhængende Sætninger, saaledes at der først læses Ord for Ord, enten af en enkelt eller i Chor, dernæst det Hele i Sammenhæng med den rette Betonning. Ved de poetiske Stykker vogte man sig vel for, at Bornene ikke læse efter Versemalets Rhytmus; hvor dette Uvoæsen har indsneget sig, kan det afhjælpes derved, at Læreren med det rette Udtryk læser for, og lader enkelte Disciple eller hele Afdelingen læse bag efter.

Ved Siden af den egentlige Læseundervisning gaaer bestandig en Sprogundervisning, der ikke blot har til Hensigt at forhøje Disciplens Sprogfærdighed, men ogsaa at ordne og udvide hans Tankefreds. Dette er Grunden, hvorfor der til de første Læseovvelser ikke vælges betydningsløse Stavelser, men let forstaelige Ord, hvis Betydning enten allerede er, eller ved en kort Forklaring uden Vanskelighed kan blive Bornene bekjendt. Læreren afbryder desfor fra Tid til anden Læseundervisningens Gensformighed ved en saadan Sprog- og Forstands-Øvelse, og vænner over-

hovedet strax fra Begyndelsen Barnet til at tænke, ved hvad det læser, og rigtigt at forstaae det.

Den her antydede Methode er ikke fulgt i indeværende Skoleaar, men vil først blive anvendt i det næste. Grunden hertil ligger tildeels deri, at den nuværende Forberedelseskasse først har dannet sig i Årets Leb af nogle faa Disciple, der allerede vare komne ud over de første Elementer, men fornemmelig deri, at der hidtil har manglet en til dette Øjemed indrettet Lærebog. En saadan er imidlertid nu under Arbejde og vil blive færdig inden det næste Skoleaars Begyndelse. Methoden er den af den thølle Pædagog D. Schulz anbefalede, der er gjennemført i hans „Globe“ og med de gunstigste Resultater brugt i mange Skoler.

Første Klassé.

9 Timer ugentlig.

Disciplenes Alder i denne Klassé er mellem 6 og 9 Åar. Klassens Kursus har hidtil været toaarigt, da der før Optagelsen kun fordredes, at Disciplen nogenlunde kunde læse i en Bog, og Klassens Maal — i Dansk: færdig Læsning, Udenadslæren af et Aantal poetiske Smaastrykker, Øvelse i Afskrift — altsaa ikke kunde naaes i eet Åar. Som Folge heraf har Klassen undertiden bestaet af to Partier. Forberedelsesklassens Oprættelse vil gjøre det muligt for de der indvede Disciple at gjennemgaae første Klassé paa eet Åar. De brugte Læreboger have været Molbechs Lærebog og Holsts Smaadigte til Udenadslæren. De 9 Timer have været fordelede saaledes, at Klassen de 3 Dage om Ugen har haft 2, de andre 3 Dage 1 Time.

Hovedbestjæftigelsen har været Læsning, hvori det daglige Pensum har været 1 à 2 Sider. Da det er af den største Vigtighed for Disciplens fremtidige Skoleliv, at han fra dets første Begyndelse vænnes til den strøngeste Orden og Nojagtighed i sine Præstationer, til Opmærksomhed og Eftertanke under Undervisningen, eg da den danske Lærer i de nederste Klasser ved sit Timeantal har en saa væsentlig Indflydelse paa at vække og nære denne Aand, har han sin hele Omhu henvendt paa, at Undervisningen i Sandhed bliver aandsucrende og aandsstyrkende for Disciplen. Men dette kan den kun blive, naar den er alvorlig og strøng, naar den tager Disciplens hele Kraft i Beslag, naar den anstrenger, og ved Fortsættelse endog trætter ham, naar den ikke taaler noget Sjuskeri, af hvad Navn nævnes kan. Disciplen maa mærke, at det her ikke er Spøg; til Leg, Fjas og anden Uopmærksomhed maa han ikke faae Tid; det maa ikke falde ham ind, at der kan være andet at gjøre, end at have alle Tanker henvendte paa Undervisningen. Læreren ser ger til den Ende for ved Ræskhed og Liv i Undervisningen at holde Interessen vedlige og Opmærksomheden spændt; han vælger sig en Methode, som han consequent forfolger, vogter sig omhyggelig for Vilkaarliged saavel i Anvendelsen af denne som i andre Henseender, og erindrer fremfor Alt, at han ej blot skal examine, men fornemmelig undervise, vejlede, hjælpe, rette*).

*.) At Læreren skal være en Bussemann for Disciplene, er lige saa lidt Meningen af Øvenstaende, som det er en nødvendig Folge deraf. Den dygtige Lærer vil netop ved Strønghed i sine Fordringer, forenet med passende Opmuntring og fortjent Dabel, vinde de bedre Disciple og gjøre Glid og Kappelyst til Tone i Klassen. Forresten gjælder det Sagte naturligvis ej udelukkende om den danske Lærer.

Med Hensyn til Læsningen fordrer derfor Læreren, at Disciplen skal læse højt, tydeligt og rent, med nøjagtig Udtale af alle Lyd og Stavelser, uden Tilsetninger, uden Afkortninger og tilsige med rigtig Betoning af Ord og Sætninger. Thi endskjendt den mechaniske Færdighed, det hurtige Overblik over Vogstavrællerne og den rafte og sikre Gjengivelse af disse, endnu paa dette Trin er Hovedsagen, maa dog den logiske Side af Læsningen ikke tabes af Sigte, men allerede her indøves, idet Læreren ved at læse for og lade Disciplene gjentage det Læste gør opmærksom paa, hvor der skal pauseres, hvor Stemmen skal højes og sænkes, hvilken Forskjel i Meningen Betoningen af forskellige Ord frembringer. — Foruden den egentlige Læsning have Disciplene daglig en Stavellæctie, d. e. nogle Linier, i hvilke de hjemme skulle gjøre sig bekendte med ethvert deri forekommende Ord's Stavemaade for paa Skolen at kunne gjøre Nede derfor. Ved Examinationen gjores der beständig opmærksom paa de forskellige Ord, der i Udtalen let forverles, og Disciplen øves tilsige i at føre Ordene tilbage til deres Stammer, for paa denne Maade lettere at forståae og erindre Skrivemaaden.

At de ovenfor angivne Negler for Læsningen ej blot gjælde for den prosaiske, men ogsaa for den poetiske Læsning, forstaarer sig af sig selv. Af de poetiske Smaastykker læres en Deel uden ad, hvorved der drages Omsorg for, at saavel enkelte Udtryk som Digtets Indhold i det Hele taget ved en tydelig Forklaring gjores forståaelig for Disciplen, saa at han uden Vanskelighed kan tilegne sig det. „Hvad vil det sige?“ — er et Spørgsmål, som her ideelig vender tilbage, hvorved Disciplen vænnes til at udfinde den under den digteriske Indskædning skjulte Tanke. Hen-

sigten med denne Udenadslæren er ej blot at uddanne Sproget og styrke Hukommelsen, men ogsaa at virke paa den Unge's Hjerte og give ham en Skat af de øedlestes Tanke med i Livet. Vi erindre os herved Herats's Ord:

Os tenerum pueri halbumque poeta figurat,
Torquet ab obscoenis jam nunc sermonibus aurem,
Mox etiam pectus praeeptis format amicis,
Asperitatis et invidiae corrector et irae;
Recte facta refert, orientia tempora notis
Instruct exemplis, inopem solatur et aegrum.

Til Udvikling af Sprogfonden og Sprogfærdigheden blive ogsaa enkelte sorte prosaiske Stykker (Fortællinger, Fabler, o. desl.) lært udenad, sog Disciplene vænnede til først næsten ordret, siden friere at gjengive det Vært med høj Stemme, rigtig Betoning og med det Udtryk, Indholdet fordrer; ligesom da ogsaa Disciplene ved den daglige Læsning holdes til at vide, at de forstaae hvad de læse, ved i Korthed at gjøre Regnskab over Indholdet.

Overhovedet paaligger det enhver af Skolens Lærere gjennem alle Klasser, men især i de nederste, hver Begeyndelsen skal gøres, at paasee, at ethvert Svar gives af Disciplene ej blot højt og tydeligt, men ogsaa sprogrigtigt, helst i Form af en heel Sætning, og at Disciplen fornemmelig ved Repetitionen vænnes til saa meget som muligt at tale i Sammenhæng, uden at Læreren behover ved idelige Spørgsmaal at fremlokke alle Enkeltheder af ham.

Til Retskrivningen lægges i denne Klasse den første Grund. Der gaaes ud fra den Overbevisning, at Retskrivningen bør opfattes gjennem Dret, ikke gjennem Dømt. For denne Regels Rigtighed taler deels den Maade, hvorpaa vi tillegne os fremmede

Sprogs Retskrivning (f. Ex. Graast eller Engelsk), deels alle Døvstummes correcte Orthographi uden nogen særligt Undervisning deri; dens Nod vendighed er begrundet i Sagens egen Natur. I intet Tungmaal er nemlig Skriftspreget et fuldkommen adegvat Udtryk for Lydspreget. I en stor Mængde Ord blive forskjellige Lyd udtrykte med det samme Tegn, og den samme Lyd med forskjellige Tegn man sammenligne f. Ex. Sort og sort, lytte og spytte, bær og Bær eller vænne og vende, Nytte og Stotte, nydt og nytt. Denne Vilkaarlighed i Lydenes Betegnelse har imidlertid i de fleste Ord (saasom alle de ovennævnte) fixeret sig til en Skrivebrug, hvorfra man ikke igjen vilkaarlig tor afvige. Da altsaa hvert Ord i Skriftspreget har sit ejendommelige Physiognomi, bliver det Retskrivnings-Undervisningens Sag at hjælpe Barnet til skarpt og sikert at indpræge sig de forskjellige Ords Physiognomier, og da Dret er aldeles utilstrækkeligt hertil, maa det naturligvis skee igjennem Øjet. Den indprægede Ordstilkelse overgives til Hukommelsen for der at opbevares og, naar det fordres, fremtages for at fremstilles i Skrift; og denne Evne bliver saaledes den, der ved Retskrivningens Tillegnelse kommer til at spille den vigtigste Rolle. Men, da der dog gives Midler til i nogle Tilfælde at understøtte Hukommelsen ved visse fra Skrivebrugen abstraherede Negler, bor disse Midler naturligvis ikke forsmaaes.

Overeensstemmende hermed begynder Retskrivningen at indeves paa følgende Maade:

Allerede ved Læseundervisningen øves Disciplen i at opfatte og indpræge sig Ordets synlige Skikkelse, idet han ved at angive dets synlige Bestanddele maa vide, at dets Physiognomi staer klart og tydeligt for ham. Som ovenfor berort, gives der ham en særligt Stavelectie

for, der de tre Dage om Ugen er Gjenstand for mundtlig Gramination, men i de andre tre Dage, i hvilke Danst har to Timer, anvendes til skriftlig Øvelse, idet Disciplen med Bogen for sig paa sin Tavle affriver Stavelectien, understøttet saaledes af den dobbelte Hjælp, som Forberedelsen hjemme og Begen paa Skolen yder ham. Da det er af Vigtighed, at Disciplen ikke seer eller indprænter sig noget urigtigt Ordbillede, vaager Læreren over, at Afskrivningen foretages med den største Agtsomhed og Nojagtighed, at ikke det ringeste Tegn, ikke engang Priften over i udelades, og at tillige Skriften bliver saa smuk som muligt. For Barnet, der i Begyndelsen affriver Bogstav for Bogstav, vil det ikke være vanskeligt at tilfredsstille denne Fordring. Ogsaa udenfor Skoletiden fortsættes denne Øvelse, idet Læreren et Par Gange om Ugen opgiver Disciplen nogle Linier til Afskrift hjemme, helst saadanne Stykker, som det siden forlanges at han skal lære udenad. At lade affrise allerede udenad lært Stykker vil derimod medføre den Mislighed, at Børnene ikke ret ville benytte Bogen, men skrive ud af Hovedet, og selvfølgelig ikke undgaae at begaae Fejl. Efter nogen Tids Forlob gives ikke Stavelectien, men et Disciplen ubekkendt Stykke til Afskrivning. I Slutningen af Året, naar Sikkerhed i Afskrift efter Begen er opnaaet, gaaes der over til at skrive efter Dictat saaledes, at naar Læreren har dicteret et Ord, maa en af Disciplene bogstavere det højt for hele Klassen, hvorefter det nedskrives langsomt og smukt. Ogsaa paa denne Maade kan man ferdre af Disciplen, at han slet ingen Fejl begaaer. Til Dictat vælges kun gode poetiske Stykker. Det paa Skolen Dicteerte maa Disciplen hjemme rigtigt og zirligt indføre i en egen Bog og derpaa lære det udenad.

Anden Klasse.

6 Timer ugentlig.

Disciplenes Alder er her sædvanligst mellem 8 og 10 Aar, dog har derhaar været adskillige baade yngre og ældre. De brugte Beger have været: Malling's store og gode Handlinger; Fædrelands historiske Digte udgivne af Trykkesfrihedsselskabet; Oehlenschlägers nordiske Oldsagn.

I Skoleaarets første Maaned anvendes de fleste Timer deels til at fjerne de Forfeertheder i Udtale og Betoning, som hyppigt findes hos de nye Elever, der ikke have gjennemgaaet første Klasse, deels til hos disse at lægge Grundvolden til Retskrivning ved de i første Klasse brugelige Øvelser. Naar saaledes den fornødne Conformitet er tilvejebragt mellem Disciplene, tager en planmæssigere Undervisning sin Begyndelse.

Læsning. Den mechaniske Læsefærdighed, der i den forrige Klasse skal være tilvejebragt, vedligeholdes her; paa dens Grundvold udvikles den logiske Læsning, d. e. den paa rigtig Opfattelse af det Læstes Indhold begrundede forstandige Læsning. Til den Ende bliver ethvert Læsesyntaks underkastet en, ikke grammatiske, men logisk Analyse, idet der spørges om Gjenstanden, hvorom Talen er, hvad der udsiges om den, under hvilke Bedingelser, Forhold o. s. v., indtil først den enkelte Tanke, dernæst de enkelte Tankers Forbindelse og endelig det Hele er klart for Disciplen, saa at han er i Stand til først med Bogens Ord og siden frit at fortælle Indholdet. Naar han saaledes forstaer, hvad han læser, kan man ogsaa med Ret fordre, at han skal læse det rigtigt med Hensyn til Udtryk, Tonefald og Pausen. Men dette Resultat op-

naaes hverken let eller hurtigt. Læreren folger derfor her, som overalt, Reglen: festina lente! Han begynder med det Lettere — korte enkelte Sætninger —, gaaer derfra over til det Vandeligere — hele Perioder —, og fører saaledes Disciplen Skridt for Skridt videre, dvælende ved det Enkelte saalenge, til det gaaer godt. Thi det er bedre ved ti, ja tyve Ganges Gjentagelse at faae een Sætning læst godt, end til samme Tid at læse tyve Sætninger flet. Han lader Børnene, især i Begyndelsen, læse langsomt, da de, langsommere i Tænkningen, ellers ikke tilsvrigen kunne lægge Mærke til Indholdet; han giver, ved selv at læse for, en praktisk Anvisning til det Rigtige og gaaer ikke over til et nyt Stykke, forend det foregaaende i alle dets Dels er tilfulde gjennemarbejdet, rigtig opfattet og godt gjengivet af Disciplene, hvorfor han ogsaa til Slutningen, deels for at forvisse sig om, at alle Bemærkninger, Vink og Regler ere tagne til Folge, deels for at lade Disciplene føle Totalindtrykket af det Hele, lader hele Stykket læse i Sammenhæng, uden nogen Afbrydelse.

Ved Siden af Malling benyttes F. Fabricius's Samling af „Fædrelandshistoriske Digte.“ Valget af begge Boger er motiveret ej blot af Hensyn til den formelle Sprugudvikling, men ogsaa af Skolens Straaben efter hos den Unge at vække og nære Kjærlighed og Agtelse saavel for Fædrelandet og dets Fortid i Saerdelsched, som for det Gode og Dygtige i Almindelighed, ved at fore ham det for Øje i friske og kraftige Billeder. Da en stor Deel Ømner behandles baade hos Malling og i Fabricius's Samling, tilbyder sig her en interessant og gavnlig Lejlighed til Sammenligning mellem den poetiske og prosaiske Fremstilling, hvis Forskjel Læreren søger at tydeliggjøre Disciplene. Efterat et Digt nojagtigt er gjennemgaet med

Hensyn til Indhold og Foredrag, bliver det enten lært udenad, eller dets Indhold friere gjengivet til Øvelse i mundtlig Fremstilling hvorved det strængt paasees, at Foredraget bliver reent og flydende, frit for Tautologier og Pleonasmer. Til samme Djemed er endvidere benyttet Oehlenschlägers nordiske Oldsagn, og Erfaring har overtydet Læreren, Hr. Listow, om, at Valget af denne Bog ikke har været uheldigt. Den fører Disciplen ind i en fremmed og felsom Livskreds, der ved sin Evenyrlighed morer ham til samme Tid, som den ved sin Charakteerrigdom danner ham; Mængden af usædvanlige Sprogformer udvider hans Kundskab i Modersmalet, medens den højt simple Stil letter ham den mundtlige Gjenfremstilling og giver Læreren ogsaa her Lejlighed til en frugbar Sammenligning med Wallings kunstigere Periodebygning. Den første Saga er lært udenad og fortalt.

Retskrivning. Den i forrige Klasse begyndte Skrivning efter Dictat fortsættes i Begyndelsen her paa samme Maade. Kun Indholdet bliver vanskeligere. Det Dicteerte Læres udenad; det tidligere Xerte holdes i frist Minde. Længere hen meddeles lejlighedsvis nogle Regler, f. Ex. om Brugen af store Begyndelsesbogstaver og om Etymologiens Indflydelse paa Retskrivningen. I sidste Henseende har Læreren dicteret en Deel Stammeord tilligemed de deraf udpringende Afledsord for at vise f. Ex. Grunden til Brugen af æ, til Vibeholdelsen af det stumme ð, o. a. desl.; ligeledes en Deel Forstavelser (van, und, af, o. s. v.). Stammeordet er blevet forestavet; Afledningerne derimod ikke. Det Dicteerte nedskrives først paa Tavlen; indføres, efter at være rettet, i Stilebogen, og læres derpaa udenad. For at Disciplenes Opmærksomhed bestandig kan være henvendt paa Afledningen, tilholdes de i deres Stileboger at adskille

de vanskeligere Ord i deres enkelte Stavelser. — Endelig bliver det til friere Øvelse i Retskrivningen opgivet Disciplene at nedskrive en kort Fortælling, som de enten tidligere have lært udenad, eller som Læreren iforvejen fortæller dem. Det Fortalte indskrives strax paa Klade og udføres siden hjemme. Selv i dette Tilfælde bliver, for at forebygge Fejl, de vanskeligere Ord enten opstrevne paa Tavlen eller indprægede ved mundtlig Stavning. Disse Øvelser, der ogsaa give Lejlighed til at gjøre opmærksom paa Interpretationen, tjene ligeledes til at forberede den skriftlige Fremstilling. Et andet Middel hertil omtales nedenfor.

Sproglære. Det er ikke nok, at Disciplen kommer i Besiddelse af Sproges Ordforraad; ogsaa Lovene for dets indre Liv maa efterhaanden bringes ham til Bevidsthed. Rudimenterne af Grammatiken optages derfor her som et nyt Moment i Undervisningen, dog uden at endnu nogen Lærebog dertil benyttes. Det ansees for rigtigst at begynde den grammatiske Undervisning med Sætningslæren. Men for at Sætningens Udvikling gradvis kan fremstille sig for Disciplene, er der diceret dem en Mængde Eksempler i fortoblende Nætte, der forefare dem den nogne Sætning i dens forskjellige Former og derpaa de forskjellige Udvidelser, den kan modtage. Ved Eksemplerne er der tillige sorget for, at de vigtigste Regler i Formlæren kunne komme under Omtale, og der vil saaledes ad den analytiske Vej kunne gives Disciplen en almindelig Oversigt over Grammatiken. Disse Øvelser ville deels gøre Læsningen af Grammatiken lettere, deels danne en nødvendig Overgang og Indledning til de skriftlige Øvelser efter „Vejledningen.“ Begge disse Dele ere nemlig Gjenstand for Undervisningen i den

næste Klassé. Saavel til praktisk Indøvelse af Sætningslæren som for at lede Disciplene til at fremstille egne tanker, have de skriftlig maattet danne korte Sætninger af en vis opgiven Form over Gjenstande, som ligge inden for deres egen Erfaringskreds.

Tredie Klassé.

4 Timer ugentlig.

Disciplene ere i en Alder af 9 til 11 Aar. Foruden de i 2den Klassé brugte Bøger komme her til: Bensiens danske Grammatik og Vørgens Bejledning til Udarbejdelsser.

Læsningerne fortsættes efter samme Plan som i anden Klassé; Øvelse i mundtlig Fremstilling ligeledes; i Skrifteningen ere særegne Øvelser her unødvendige; de grammatiske og stilistiske Øvelser drives for en Deel i Fællesskab paa nedenstaende Maade. Men da jeg troer, det ikke vil være uden Interesse at see flere Aars Erfaringer sammenstillede, og det navnlig vil give noget Oplysning med Hensyn til Brugen af min „Bejledning,” vil jeg tillade mig at meddele det Vigtigste af de Beretninger, den danske Lærer, Hr. Listow, i de tre sidste Aar har givet angaaende Undervisningen i denne Klassé, idet jeg lader ham selv tale:

1840.

Overeensstemmende med Deres Ønske tillader jeg mig herved at meddele Dem Underretning om den Maade, hvorpaa jeg er gaaet frem, og den Erfaring, jeg har gjort, ved Benyttelsen af deres stilistiske Bejledning. Det er en Selvfølge, at hverken hin eller denne endnu kan være fuldkommen tilfredsstillende, idet den fuldstændige Nutte af „Bejledningen“ først da vil vise sig, naar det er lykkedes at

sætte den i en harmonisk Forbindelse med den grammatiske Undervisning i Almindelighed, og tillige Disciplene ved flere Forberedelser ere forte saavidt, at de strax med Lethed kunne orientere sig i deres Opgaver. Alt slige forberedende Øvelser ere nødvendige, og at den danske Undervisning i 1ste og 2den Klasse maa stræbe at omfatte dem, derom har Brugen af Vejledningen i 3die Klasse overtydet mig. Den første Lection¹⁾ forudsætter hos Disciplen, at han skal forstaae at danne en enkelt Sætning og have et nogenlunde klart Begreb om de Ords Betydning, han skal anvende i samme. Jeg forsøgte at lade anden Klasse øve sig i denne Lection; men i Begyndelsen var Resultatet kun lidet tilfredsstillende. Sætningerne manglede al Individualisation, og de deri forekommende Ord vare fejlagtigt forstaade og anvendte. Senere, da jeg havde faaet Lejlighed til at øve Disciplene i at udvide og individualisere den nogene Sætning, faldt Opgaverne i denne Henseende lettere, men derimod vedblev Misforståelsen af de Ord, der skulde anvendes. Denne Ulempe troer jeg kunde afhjælpes, naar Disciplene allerede i 1ste Klasse ovedes i at forklare de mindre almindelige Ords Betydning²⁾. Skal Læreren forklare Ord som: frugteslos, opægge blende o. s. v., vil Disciplens Frihed i at anvende dem gaae tabt, idet han da, gjerne vil holde sig til det af hin angivne Exempel. Dette gjælder ligeledes om den anden Lection³⁾. Denne har derimod 3die Klasse gjennemgaaet og lost temmelig tilfredsstillende. Den tredie

¹⁾ At danne Sætninger, hvori eet eller flere opgivne Ord forekomme.

²⁾ Man sammenligne hermed den nujældende Plan for Forberedelsesklassen (Pag. 4.) ³⁾ At danne Sætninger, hvori opgivne Phraser forekomme.

Section¹⁾) har derimod voldet mange Vanskælheder; Nr. 1, 9 og 12 har næsten Ingen funnet udfylde. Den fornemste Grund hertil maa vel ligge deri, at de endnu ikke kunne indse, hvorledes Hovedtanken i saadanne Tilfælde nødvendig bestemmer de underordnede Sætningers Indhold og Form. Jeg har stræbt at formindstse denne Ubehjælpshed ved at inddøe hele Conjunctionsloren praktisk, for at Disciplene, ved at samle Sætningerne i Perioder til et grammatiske Hele, tillige skulde føres til nogen Indsigts i hines logiske Forbindelse og saaledes lidt efter lidt til en ordnet Tænkning. Den fjerde²⁾, femte³⁾ og sjette⁴⁾ Section har jeg tildeels gennemgaet i mundtlige Øvelser, fordi det vilde tage vel megen Tid op, hvis de skulde udføres skriftlig, og tillige den fjerde og sjette passende kunne forbindes med den mundtlige grammatiske Analysering af Sætninger. Den syvende Section⁵⁾) har jeg i disse Dage⁶⁾ begyndt paa; jeg kan dersor ikke sige, hvorledes Udfaldet vil blive. Den ottende Section⁷⁾) har jeg troet i denne Klasse at burde forbrigaae. Det forekommer mig, at Periphrasen svæver paa en saadan Maade mellem Billedet og den egentlige Definition, at den helst burde forbindes med de Sectioner, der angaae disse, navnlig hvor Periphrasen angaaer enkelte Ord, som er Tilfældet med flere af de opstillede Øvelsesexemplarer; de opstillede Sætninger synes mig derimod at kunne betragtes som en Fort-

¹⁾ At udfylde Sætninger, hvori mangler eet eller flere Ord. ²⁾ Om Afverling i Ordenes og Sætningernes Stilling. ³⁾ Om Afverling i Udtrykket. ⁴⁾ Om active Sætningers Forandring til Passiv og omvendt. ⁵⁾ Den samme Tanke udtrykt ved forskellige Ord. ⁶⁾ Beretningen er streen den 7de Juni 1840. ⁷⁾ Periphrase.

sættelse af syvende Lection. Den niende Lection¹⁾ har ikke foraarsaget nogen Vanskelighed. Længere ere vi i dette Åar ikke komme, deels fordi jeg har troet afværlende at burde øve Dictat, da Flere endnu være temmelig svage i Orthographien, deels fordi jeg, som tidligere berort, har søgt at lette Disciplene Brugen af „Bejledningen“ ved andre lettere og forberedende Opgaver.“

1841.

„Formlæren og det vigtigste af Syntaxen gjennemlæses her efter Benhjens Grammatik. Læren om forbundne Sætninger indoves praktisk ved forskellige Eksempler, som Disciplene skulle danne. Jeg har søgt at sætte den i Forbindelse med anden og tredie Lection i Bejledningen ved at opgive forskellige Forsætninger, som Disciplene derpaa skulde supplere ved Eftersætninger overensstemmende med de forskellige logiske Forhold. Den sjette Lection, der giver en sørdeles rig Anledning til at prove Disciplenes Dygtighed i Formlæren, er ikke alene taget mundtlig og skriftlig, men ogsaa suppleret med andre Themata af Malling's st. og g. Hdl. Den syvende Lection er forsøgt, dog ikke altid med et heldigt Udfald. Disciplene ere, navnlig iaaer, ikke altid i Stand til at skille Tankens indre Væsen fra dens ydre Form, og forandre derfor ofte hin, idet de ville omdanne denne; maaske ere ogsaa nogle af Sætningerne vel abstracte. — Det har iaa været nødvendigt at drive temmelig stærkt paa Retskrivningsøvelserne og derved tilfældesætte „Bejledningen“ noget. Denne Ulempe vil imidlertid, som jeg haaber, forsvinde, jo mere Undervisningsplanen i 2den Klasse bliver realiseret. Allerede nu²⁾

¹⁾ Euphemisme. ²⁾ Beretningen er streeben den 26de Febr. 1841.

staae de Øverste i den lige med, om ikke højere, end de tilsvarende Disciple i 3die Klasse."

1842.

„Undervisningen funde iaar paa Grund af Disciplenes større Medenhed drives efter en anden Maalestok, end Tilføldet var ifjor, navnlig gjælder det om Stiloselserne. Jeg har næsten hele Året ladet smaa Øvelser af en forberedende Charakteer gaae jævnfides med de egentlige Stile, og før en Deel lagt „Bejledningen“ til Grund. Den anden, tredie, fjerde, syvende, tiende¹⁾, ellepte²⁾ og tolvte³⁾ Lection er gjennemgaaet deels mundtlig deels skriftlig. Den tilfredsstillende Maade, hvorpaa Disciplene i det Hele have løst Opgaverne, godtgjør disses Passelighed for denne Alder under Forudsætning af, at den tidlige Undervisning har lagt det nødvendige Fundament. Den ellefte Lection har jeg opholdt mig længst ved; et stort Antal Sætninger ere blevne dictere og af Disciplene sammenføjede til Perioder. Jeg har bestandig ladet hver Enkelt opføre sin Udarbejdelse paa Skolen, hvorved vindes, at Disciplene komme til Kunckskab om de forskellige rigtige Maader, hvorpaa Perioderne lade sig sammensætte, og at de Middelmaadige ved den hyppige Gjentagelse hurtigere faae Øjet op for deres Arbejdes Mangler. Fornemmelig for disses Skyld har jeg endvidere dicteret Perioderne i deres rette Form; de ere derpaa blevne indforte i Stilebogen og paany rettede i Henseende til Orthographi og Interpunction. Endnu maa omtales en Slags forberedende Øvelser, der ere blevne knyttede til Malling. Disciplene have nemlig omsat en opgiven lille

¹⁾ Perioders Oplosning i løse Sætninger. ²⁾ Løse Sætningers Forbindelse til Perioder. ³⁾ Synonymer.

Tale fra oratio obliqua til oratio recta; nogle Gange har jeg ogsaa forsøgt at lade dem udarbejde en Tale, hvil Indhold fandtes fortællig angivet hos Malling; dog har jeg bestandig valgt saadanne Steder, hvor de ved nogen Opmærksomhed paa Situationen og de historiske Forhold ikke kunde komme i Forlegenhed for Stof under Udforelsen. Jeg haaber til næste Aar at kunne ove Disciplene flittigere deri; saalænge denne Øvelse holdes inden for Paraphrasens Grænser og foretages skriftlig, maa den vistnok anses for meget gavnlig.

De større skriftlige Udarbejdelses have været af forskellig Art. I Begyndelsen af Året indskrænkede de sig til en Gjenfremstilling af Fortællinger; dernæst gif jeg over til lettere Beskrivelser. For at lette Fremstillingen oplæste jeg først forskellige Monstre, der skulle reproduceres saa tro, som muligt. Siden gav jeg Individualiteterne frit Spillerum i Udforelsen og oplæste først efter Stilens Gjennemsyn det tilsvarende Monster. Det har ofte været tilfældet, at Stilene maatte blive af et betydeligt Omfang; jeg har da i Reglen ladet Disciplene dele Udarbejdelsen, hvorved de faae No til med Omhyggelighed at kunne udarbejde ethvert Parti. For at stærpe Opsattelsesevnen have vi endelig lært flere af Indledningerne til de forskellige Afsnit i Malling udenad."

Det vil heraf sees, hvad der er Gjenstanden for den grammatiske og stilistiske Undervisning i denne Klasse og hvordan Fremgangsmåaden er. Den i forrige Klasse i første Henseende forberedede Undervisning fortsættes her ved Begens Hjælp (Bentziens Gram.); Formlæren og en Deel af Syntaxen læres, navnlig Læren om den sammensatte Sætning; i næste Aar vil denne blive udviklet gien nem en fuldstændig Række af dicterede Exempler, fra enkelte,

forbundne, sideordnede Sætninger, gennem Hoved- og Bisætninger (de forskellige logiske Forhold) til det større Sætnings hele, som man falder den sammensatte, fleerseddede Periode, hvortil naturligt slutter sig Læren om Interpunktionen. I stilistisk Henseende gaaer saavel her, som før og senere ved Siden af Øvelser, der skulle føre til en praktisk Tillegnelse af Sprogets Materiale til Brug i Skrift, et andet Slags, den formelle Sprogudvikling og bevidste Opfattelse af Sprogbrygningen fremmende Øvelser, der fornemmelig sluttet sig til „Besledningen.“ Begge Slags skulle gjensidig supplere hinanden, da det ene uden det andet er mangelfuld¹⁾). — Det vil endelig af Hr. Listows Beretninger være indlysende, hvormeget Klassens Præstationer i det sidste Åar staae over de foregaende Åar. Grunden hertil maa fornemmelig seges i den for omrent 3 Åar siden forandrede Undervisningsplan, hvis Folge var, som ovenfor berort, en bedre Forberedelse i de foregaende Klasser.

Fjerde Klasse.

2 Timer ugentlig.

Disciplenes Ålder er mellem 10 og 12 Åar. Malling afsløses af Holst's prosaiske Lærebog; Fædrelands-

¹⁾ De reent formelle Øvelser have tidligere, saavidt mig er bekjendt, kun været lidet anvendte i vores Skoler. Erfjendelsen af deres store Indflydelse paa Sprogsandsens og Sprogsærdighedens Udvikling var een af Grundene til, at min „Besledning“ blev skrevet. I denne foreføres nemlig en Nælde saadanne Øvelser, hvis Hensigtsmæssighed, naar de ledes af en dygtig Lærer, Erfaringen her i Skolen har stadsættet. Dog skal det hermed ingenlunde siges, at disse enten ere de eneste eller de bedste, der kunne vælges, og maaske vil en mulig Omarbejdelse af Bogen medføre baade Foranbring og Forsgelse af dem, der nu findes.

historiske Digte, Venhiens Grammatik, Borgens Vejledning beholdes.

Den logiske Læsning er i de to foregaaende Klasser saaledes indøvet og bragt til Førdfighed paa et lettere historisk Stof, at Disciplene nu ville være vel forberedede til at gaae over til de vanskeligere Stykker i Holsts Læsebog, der deels indeholder Beskrivelser og Skildringer, deels have en mere reflecterende Charakteer; deres Opfattelsesevne vil være saaledes stærket, at den detaillerede Analyse af Stykkernes Indhold nu ikke vil behøves for at gjøre det forstaaeligt og give et klart Overblik derover; dog forlades heller ikke her noget Stykke, forend et saadant er tilvejebragt. Af Digtene læres en Deel uden ad. Grammatiken repeteres; Rettskrivningen øves ogsaa her praktisk; de skriftlige Øvelser forisettes tildeels efter Vejledningen. Perioder dannes efter opgivne Mønstre; derpaa gaaes over til 10de og 11te Lection i Vejledningen, naar disse, som Tilfældet har været iaar, ikke have kunnet tilborlig indøves i 3die Klasse; til den første har Læsebogen afgivet Øvsesexempler, der ere behandlede mundtlig; den sidste er suppleret ved forskellige dicterede Opgaver. Blandt de større, sammenhængende Stiløvelser hører fornemmelig Beskrivelsen, der i 3die Klasse forberedes, hjemme i denne, ligesom Fortellingen, d. e. Gjenfortellingen, i de to foregaaende. I Fortellingen indskrænkes nemlig Disciplens Virksamhed til Reproduction af et Emne, der baade i Henseende til Stof og Form er ham givet. I Beskrivelsen¹⁾ gaaes et Skridt videre; Stoffet er ham givet, men Formen ikke, og selv Stoffet ikke saa umiddelbart, som i Fortellingen; det ligger vel for ham, men han maa, inden

¹⁾ 2de Lection i Vejledningen.

han kan bruge det, først see, sige og ordne det; han maa betragte den Gjenstand, der skal beskrives, fra dens forskellige Sider og saa at sige oplose den i alle dens Bestanddele, for at hver enkelt kan træde frem for hans Blik; han maa dernæst af disse udvoelge dem, der forekommer ham at være de meest charakteristiske og bedst tilknyttede til at give en tydelig Forestilling om Gjenstanden, og endelig i sin Fremstilling forbinde de valgte paa en saadan Maade og ved Ordets Hjælp belyse dem saaledes, at de fremtræde som et anskueligt, sammenhængende og ordnet Hele. Men disse Operationer ere ikke lette for den Uøvede; de fordrer derfor, ligesom de tilstede, forskellige Overgange. Forst forelæser Læreren deraf en Beskrivelse, som i Indhold og Form skal reproduceres, hvorhos han ved en nojagtig Analyse gior Disciplene opmærksomme paa Opgavens Natur og Fordringer; dernæst leverer han blot Materialerne, men overlader til Disciplene at ordne og bearbejde disse¹⁾; derpaa lader han Disciplene paa egen Haand beskrive en Gjenstand, som de selv have Lejlighed til at undersøge, og endeligt en Gjenstand, der ikke umiddelbart kan bringes dem for Øjet. — Da alle Grader ikke fuldestgjørende kunne gjennemgaaes i denne Klassé, forbeholderes en Deel til den næste. Jaar har Klassen blandt andet efter et bestemt Schema udarbejdet en vidtløftig Beskrivelse af Hesten, hvortil det stod dem frit for at indsamle Stoffet af forskellige Skrifter.

Med disse Øvelser ere forbundne nogle andre af lignende Natur og Tendens, d. e. saadanne, ved hvilke Disciplens Selvvirksomhed skal udvikles ved at fremsette et

¹⁾ Læreren kan ogsaa (som er steet jaar) meddele Beskrivelsen af en Gjenstand og forde den efterliguet ved Beskrivelse af en anden.

givet Stof i en passende Form. Disse ere: Omsætning af Poesi til Prosa, Fortælling efter enkelte opgivne Sætninger, den udvidede Fortælling og Sammentrækning, efter Vejledningens 13de, 18de og 20de Lection. Den først nævnte Øvelse er fortrinlig stillet til at opklare Forskjellen mellem det poetiske og simpelthen fortællende Foredrag, navnlig til at vise Nodvendigheden af, ved indskudte Sætninger i Prosaen at motivere Tankernes Forbindelse ved passende Overgange, da denne ofte mangler i det digteriske Sprog. Ogsaa den 18de Lection lærer Brugen af Overgange. Til Omsætning vælges kun Stykker af fortællende eller historisk Indhold¹⁾. Til Sammentrækning ere benyttede enkelte Stykker af Holst's Læsebog, f. Ex. Catacomberne i Paris, Nedfarten i Salas Solvgruber, Historien om Klokker Ole Svendsen Bakke, de to første saaledes, at det blev Disciplene opgivet at undersøde og giengive det reent Objective i Fortællingen, og fjerne alle Uttringer af Fortællerens Subjectivitet. Desværre indeholder den danske Læsebog kun faa Stykker, der kunne benyttes i denne Retning; Læreren tager derfor den tydste og franske til Hjælp. — Om de tvende andre Øvelser giver Vejledningen tilstrækkelig Underretning. Ogsaa den 16de Lection er gjennemgaet; derimod kun den sidste Deel af 15de (Begrebsadskillelse); den første Deel (Begrebsbestemmelse), især Definition af abstracte Begreber, oversteg deres Kræfter.

Femte Klasse, 2 Timer ugentlig.

Disciplene ere mellem 11 og 13 à 14 Aar. Holst's poetiske Læsebog afløser Fabricius's Samling; Sneedorff-

¹⁾ Saaledes vil formeentlig den Misbrug undgåes, hvorfor denne Øvelse er utsat.

Birch's Netskrivningslære kommer til; det øvrige Apparat beholdes.

Læsningen fortsættes med de stigende Forderinger til Foredraget, som Stykkernes tiltagende Vankelighed krever. Læreren gør opmærksom på den forskellige Stemme eller Tone, hvormed forskellige Sindsstemninger udtrykkes; han læser deels selv for, deels lader han de dygtigere Disciple gjøre det, for ved den ringere Afstand i Stemmens Dybde og Styrke at lette Eftersigningen. Læsningen begynder altsaa her at antage en mere æsthetisk Charakter. Her, som over alt, gjores der Nede for ethvert læst Stykkets Indhold og Tankegang, saavel i den poetiske som i den prosaiske Læsebog. Af den første Læres et Udvælg af Digte uden ad eg fremfiges af den fristaaende Discipel med det rette og naturlige Udtryk, uden Affectation eller Svulst, saaledes at saavel Digtets rytmiske Bevægelse som Rimet føles, uden at nogen af Delene virker forstyrrende paa Tankens rigtige Gjengivelse.

Netskrivningen, der hidtil er øvet praktisk, søges her theoretisk begrundet ved Hjælp af en Netskrivningslære, hvortil er valgt Snedorff-Birchs. Af Grammatiken gjentages de vigtigste Afsnit (f. Gr. Orddannelseslæren), og der gjores opmærksom på det danske Sprogs Ejendommeligheder og Forskjel fra andre Sprog.

De stilistiske Øvelser ere ogsaa her deels af et kortere deels af et længere Omfang. Til det første Slags benyttes fornemmelig den 22de Lection i Vejledningen (Individualiseren), til hvis Anvendelse Disciplen er forberedet ved 15de og 21de Lection; desuden 26de og 27de Lection (Sammenligning og Modsetning). Til sammenhængende Fremstilling benyttes, ligesom i forrige Klasse' Fortællingen og Beskrivelsen, men med forøgede Forderinger

til Disciplenes Selvvirksomhed. Fortællingen s vorende Vanskelighed bestaaer i, at Læreren opgiver en almindelig Sætning (f. Ex. et Ordsprog), hvil Indhold og Mening han mundtlig drofter med Disciplene, og fordrer nu, at disse skulle udvikle Indholdet af den abstracte Sætning i en Fortælling, der ogsaa kan gives i Form af en Allegori eller Fabel, hvortil Beslædningen i 28de Lection giver Anvisning. Efter nogen Øvelse opgiver Læreren kun Themaet (f. Ex. barnlig Kjærlighed, straffet Ulydighed &c. f. v.), og lader Disciplen bevæge sig frit indenfor dettes Grænser. Beskrivelsen fortsættes paa det Standpunkt, hvor den ophørte i forrige Klasse (see Pag. 23). Skulde den der være afsluttet, gaaer den her over til Skildringen, fra hvilken den deri er forskjellig, at hun (Beskrivelsen) vil blot besære, idet den henvender sig til Forstanden, denne tillige underholde, idet den ogsaa taler til Phantasien; hun er en Conturtegning, der kun i skarpe Omrids stiller os Gjenstanden for Øje; denne et Maleri, der ved Farvernes Hjælp udbreder Skjønhedens Kjær der-over; i hun er derfor Fremstillingen reen objectiv, i denne træder Forfatterens Subjectivitet kjendelig frem, og begge Momenter, Objectivt og Subjectivt, gjennemtrænge hinanden. Skildringen forudsætter derfor en modnere Udvikling og et større Herredomme over Sproget hos Disciplen. Dog vil den større Vanskelighed i mange Tilfælde være afhængig af Opgavens Beskaffenhed, og Skildringen vil derfor tildeles kunne drives ved Siden af Beskrivelsen, med de samme Gradationer i Overgangene som denne. Blandt andet ere Malerier (Kobberstik) saar enkelte Gange benyttede til Gjenstand for Skildringer.

Føruden de nævnte Øvelser ere ogsaa her — saavel-som paa ethvert af de følgende Stadier — Udtog og

Øversigter over det, der i de forskjellige Sprog er læst i større Heelheder, paa deres rette Plads.

I indeværende Åar have forskjellige Omstændigheder hemmet Undervisningens Fremskridt i denne Klasse og gjort det nødvendigt at benytte Øvelser, som egentlig høre hjemme paa et tidlige Standpunkt.

Sjette Klasse.

2 Timer ugentlig.

Disciplenes Alder falder mellem 12 og 14 à 15 Åar. Undervisningsapparatet er det samme. Læsning, Uden-adsæren, Grammatik, Netskrivning fortsættes efter de samme Principer, som i 5te Klasse.

I stilistisk Henseende har Undervisningen i de foregaaende Klasser bibragt Disciplen et saadant Ordforraad og praktisk skaffet ham en saadan Færdighed i dets Anvendelse, at det nu vil være Tid at meddele ham Reglerne for Ordenes Valg og Sammenstilling og Midlerne til at give Foredraget Afverling og Skønhed, hvortil Beskedningens 22de, 23de og 24de Section¹⁾ giver Undervisning. Til Udarbejdelsen benyttes i Begyndelsen de samme Emner, som i Slutningen af 5te Klasses Kurssus, medens dog Opgaverne blive vanskeligere og Fordringerne stroengere; senere de efternevnte Øvelser. Baade her og tidlige benyttes Brevformen til Indklaedning af Beskrivelser og Skildringer. Vejledningen skal i denne Klasse være gennemgaet indtil Læren om den egentlige Afhandling. Som Overgang og Forberedelse her til oves Disciplen i at behandle Opgaver af en mere abstract Natur, som dog deels ligge indenfor hans egen

¹⁾ 22. Om den gode Stils Egenstaader; 23. Troper; 24. Figurer.

Tænkning's Kreds, deelslettes ham ved Lærerens Gjen-
uemgang. Af denne Art ere f. Gr. Parallelen (Bej-
ledningens 27de Section), der giver en jævnfødeslebende
Udvikling af to Forestillinger, enten i Modsetning til hin-
anden (f. Gr. den Gjerrige og Foroderen, Vennen og Smig-
reren), eller i Sammenligning (f. Gr. Ungdommen og Vaa-
ren, Menneskets Liv sammenlignet med en Vinterdag), og
Paraphrasen (29de Section), der omskriver og ud-
vikler Betydningen af et Ordsprog, en Sentents eller anden
kort Sætning. Tillige anvendes her praktiske Øvelser i
Dispeneren efter Bejledningens 33te Section.

Ogsaa denne Klasse har iaaar af forskjellige Grunde
ikke naact det Maal, den plejer og skulde.

SYVENDE KLASSE.

2 Timer ugentlig.

Disciplenes Alder er mellem 13 og 16 Aar. Samme
Undervisningsapparat. Med Undtagelse af Udarbejdels-
erne er Fremgangsmaaden i de øvrige Grene af den danske
Undervisning i det Væsentlige overensstemmende med 6te
Klasse, kun at Læreren ved Læsning'en meddeler forte
biographiske Notitser om de Forfattere, hvis Arbejder, her
fornemmelig Digte, gjeunemgaaes. Af og til benyttes for
Afverlings Skyld et eller andet dramatisk Arbejde til Læs-
ning¹⁾.

De stilistiske Arbejder antage i denne Klasse
en strængere, fra de foregaaende Stadier væsentlig forskel-
lig Charakter, der vedligeholder sig gennem den øvrige

¹⁾) Holst's Læsebøger have ingen Prover af dette Slags.

Deel af Skoleunderviisningen. Stoffet har hidtil meer eller mindre været Disciplen givet; først blev det nemlig ligefrem overantvordet ham til Opsattelse gennem Hukommelsen, dernæst blev det ham tilfort enten umiddelbart ved Anskuelse eller middelbart gennem Forestilling og Phantasi, hvorpaa han ved Forstandens Hjælp sondrende og ordnende det givne Stof gennem Sproget reproducerede det. Men hans Virksamhed skal ikke indfrænke sig hertil; han skal selv producere, og dertil maa han nu være styrket. Paa det nærværende Trin er nemlig hans aandelige Udvikling skreden saa vidt frem, at han ej blet kan bestjælte sig med Forestillinger, der tilsllyde ham fra en umiddelbar Betragtning af Omverdenen, men han maa ogsaa kunne fastholde disse løsrevne fra den phænomenale Nod, betragte dem i deres indbyrdes Sammenhæng og Forhold, og se deres Aarsager og Virkninger, Tilblivelse og Formaal v. s. v., eller med andre Ord, bevæge sig i den abstracte Tænknings Sphære. Men ligesom Maalset for den studerende Discipels Skoleunderviisning i det Hele er at forberede ham til den videnskabelige Erkjendelse, som Universitetsstudiet skal føre ham imøde, saaledes er det ogsaa naturligt, at den danske Underviisning i den sidste Periode af Skoletiden fun kan stræbe, at hæve ham til Tænkningens lavere Regioner, og dette gjør den, idet den ad den reent praktiske Vej gjør ham bekjendt med de logiske Kategorier. Men selv i dette Tilfælde ville de Operationer, der nu skulle bestjælte Disciplen, have en særegen Vanskelighed for ham, da han, henvist til alene gennem Tænkningen at føge sit Stof, vil mangle det Tilhold og det Støttepunkt, Phænomenernes mere eller mindre umiddelbare Anskuelse har ydet ham. Han maa derfor føres ind i denne nye Verden paa en Maade, som deels ikke af-

strækker ham, deels setter ham en sikkert Fremgang; Skridt for Skridt maa han ledes frem, i Begyndelsen uden at ane den store Forskjel paa Nu og For, indtil han er kommen saa vidt, at hans Eder kan sige: „See, disse ere de Vanskeligheder, Du har haft at bekæmpe; dem har Du overvundet.“ Og har han om sider naaet det Maal, hvortil Skolen vil føre ham, da maa han, hvis han ret har benyttet dens Vejledning, hvis den skal erklære ham for dygtig og vel forberedt til et højere Studium, være i Stand til med Klarhed og Orden at fremstille sine Tanke om enhver Gjenstand, der ligger indenfor hans Erkendelses Kreds, i et sammenhængende, til Gjenstandens Natur passende Foredrag.

Overeensstemmende hermed skal Undervisningen i denne Klasse begynde at vejlede Disciplen til at forselge en abstract Tankeudvikling, i gradvis Fremstiden fra det Lettere til det Vanskeligere paa følgende Maade:

I Begyndelsen fortættes de Øvelser, hvormed Ste Klasses Kursus sluttede (Parallelen og Paraphrasen). Der næst gaaes over til Themata, der fordre en strængere Orden og overhovedet en større Stringents i Udførelsen, hvortil først vælges Udviklingen af et enkelt Begreb (Vejledningens 35te Lecture), der af Læreren fuldstændig gennemgaaes, betragtet fra de Synspunkter, som i Udarbejdelsen skulle gjøres gjældende; senere antyder Læreren blot Indholdet ved at angive Synspunkterne efter det i Vejledningen (Pag. 132) meddeleste Mønster, og forhindrer saaledes, ved at afdække bestemte Grændser, at Disciplen skal forvilde sig paa Begrebets endelose Mark; til sidst lader han Disciplen prove paa selv at orientere sig og finde de rette Grændser. Der paa gaaes over til Behandlingen af sammensatte Themata eller hele Sætninger i en bestemt

Form (Christen; see *Bejledningens 36te Læktion*), der ligeledes først gennemgaaes og derpaa udarbejdes efter det i *Bejledningen* givne Monster. I Slutningen af Året gives Opgaver, der ere at behandle i en friere Form, men hvortil Læreren dog meddeler Hovedtankerne. — Læreren henvender fortrinlig sin Opmærksomhed paa Sproget, om det er det tydelige, rigtige og passende Udtryk for Tanken, og paa Tankernes Forbindelse, om de staae i noje og nødvendigt Sammenhæng, og danne en uafbrudt, løvntflydende Strom. — Efterhaanden som nogen praktisk Færdighed er erhvervet, meddeles efter *Bejledningen* (30te til 34te Læktion) den tilsvarende Theori, samt hvad der af Ereurerne maatte voere nødvendigt til at belyse denne. Til Afverling opgives ogsaa her stundom Beskrivelser og Skildringer.

Ottende Klasse.

2 Timer ugentlig.

Klassen har et toaarigt Kursus; Disciplene ere i en Alder af mellem 14—18 Åar. Af det forhen brugte Apparat beholdes kun *Bejledningen* og *Netskrivningslæren*. Af de to Timer anvendes den ene til Stil.

Den Dannelsse, Skolen giver Disciplen, skal i denne Klasse afsluttes; den danske Undervisning medvirker derfor ved følgende Midler:

1. Den udvider hans Kunnskab til Sprogets Frembringelser, idet den efter omhyggeligt Valg foreorer ham Literaturens, især den sjonne Literaturs, mørkeligste Phænomener i ordnet Folge. Desværre lægger den indskrænkede Tid (een Time ugentlig) et Baand paa Valget, og trænger til kun at tage Hensyn til det, der har haft en afgjørende Indflydelse paa Literaturens og Spro-

gets Udvikling og Nationens Dannelsse. Jaar har De hælenschlægers rige Genius givet Stof til Underholdning. En Deel af hans lyriske og episke Digte, St. Hansaftensspil, det gamle Freias Alster, Thors Rejse til Gothunheim, Baldur hñn Gode, Aladdin, Hagbarth og Signe og Vaulundurs Saga ere deels forelæste af Læreren, deels læste af Disciplene. Hans øvrige Skribentvirkomhed er antydet og Disciplene henviste til selv at øse af Kilden. Til næste Aar ville fornemmelig Holberg, Gwald, Baggesen og Helsing blive gjennemgaede. Af og til forelæses et Digt eller Brudstykke af en Forfatter, som Tiden ikke tillader at betrægte i sin Heelhed, saasom Schack Staffeldt, Hauch, Chr. Winther, P. Møller o. Fl.

2. Den vækker hans æsthetiske Sands ved at giøre ham bekjendt med Poesiens Væsen i Allmindelighed og specielt med de forskjellige Digtarters Charakteer og Egendommelighed; ved ataabne hans Blit for Digterværkernes indre Økonomi og ved en nojagtig Analyse af enkelte Arbejder eftervisse den poetiske Idees Gjennemførelse.

3. Den skærper hans Dommeraft og udvikler hans Sprøgsands ved en grundig Analyse saavæl fra Indholdets som fra Formens Side af fortrinlige prosaiske Arbejder af forskjellige Stilarter, hvori en strinquent Tankeudvikling er forenet med et correct og smukt Sprøg¹⁾.

4. Den giver ham endelig selv, deels ved de her nævnte Midler, deels ved særegne paa hans tidligere Forberedelse og Udvikling baserede Øvelser, Herr edomme

¹⁾ En til dette Djemed svarende Samling af Monstre, der med de nævnte Egenskaber forbundt en let oversuelig Korhed i Emnernes Behandling, er et Savn, jeg har tænkt paa at afhjælpe.

over Sproget til sammenhængende og klar Tankefremstilling, hvilket vi have angivet som den danske Undervisnings Formaal.

Disse Øvelser bestaae for Tiden i Aftattelse af skriftlige Arbejder i Fortsettelse af den Gang, disse have taget i Æde Klasse, dog saaledes, at enkelte af hün Klasses Øvelser, navnlig Chrien, i hvilken Formen er given, her recapituleres, forend der skrides til Afhandlinger, i hvilke baade Form og Stof skal være et Product af Disciplens egen Tænkning. Fremgangsmåaden ved disse er i Almindelighed den, at Læreren fordrer, at Disciplene, ottende Dagen efterat Themaet er opgivet, skulle leve en Disposition, der først mundtlig bliver bedømt og næste Dag skriftlig rettet tilbageleveret. Ere alle Disciplenes Dispositioner forsejlede, meddeler Læreren selv en Disposition. Kun ved lettere Themata fordres ingen foreløbig Disposition, men den maa da meddeles enten foran eller efter selve Udarbejdelsen (der skal være færdig den næste ottende Dag), for at Læreren kan forvisse sig om, at Æmnet ordentlig er gjennemtæukt, forend der er skredet til Behandlingen. Opgaverne ere af blandet Indhold¹⁾; helst vælges saadanne Æmner, som en foregaaende mundtlig Omtale har bragt Disciplene nærmere. Efter at være rettede gives Udarbejdelsen tilbage forsynede med Lærerens Bemærkninger; enkelte gjennemgaaes i Detail, og den bedste bliver i Reglen oplost. Undertiden bliver en Disposition udkastet paa Skolen; undertiden kunn Stilene fordeles til gjensidig Bedomelse blandt Disciplene. — Den theoretiske Undervisning,

¹⁾ Deriblandt Charakteristiker af berømte Personligheder. Stileordenen har ikke altid været som den angivne.

Vejledningen giver, gjennemgaes nojagtigt, læres i sine Grundtræk og fordres anvendt ved given Lejlighed.

Før at vække og stærpe Tænkningen og udvikle Sprogfærdigheden hos Disciplene har den danske Undervisning fra 6te Klasse af faaet et Accessorium i skriftlige Arbejder, hvortil i 6te Klasse alene den historiske Undervisning, i 7de og 8de Kl. tillige Religionsundervisningen give Materialier.

„De „skriftlige historiske Spørgsmaaſ“ disse ere Hr. Bohrs's Ord, „ere opstillede saaledes, at der af Disciplen kræves et selvstændigt Arbejde for at kunne besvare dem tilfredsstillende. Detaillen vil ikke kunne findes eller tilfulde benyttes, dersom ikke Opmærksomhed paa Eererens Foredrag, navnlig i de sidste Timer, har givet Nogen, og som øftest er Spørgsmaalet af en almindeligere Natur, hvor da den større Modenhed og den større Kundskab viser sig ved at opfatte de forskellige Phænomener i deres rette Forhold til den skabende Idee. Paa en over det i Erebogen givne Stof foreget Maaſe af Detail skjunes ikke, naar denne blot danner et løst Aggregat af Facta, men derimod meget, naar en dygtig og forstandig Bearbejdelse har henstillet dem paa deres rette Plads i den historiske Kreds, Disciplen kan oversee. Til Sproget tages specielt Hensyn, ogsaa i orthographisk Henseende.“

Ved Religions-Ud arbejderne, der ledes af Hr. Boesen, er Fremgangsmaaden i det Væsentlige den samme. Gaaende ud fra den Overbevisning, at hvad man ikke kan udtale, det forstaaer man ikke heller, mener Hr. Boesen med Ret, at den skriftlige Behandling af en religios Materie fornemmelig bor benyttes som Middel til

at bringe Disciplen fra den dunkle Folelses og den til en vist Begreb svarende Stemnings ind i den klare og bestemte Tankes Gebeet, idet han, for at besvare et givet Spørgsmaal, tvinges til at gaae ud af den ubevidste, uklare Tilstand og med Forstanden at gribe og fastholde det Om-spurgte, som han da først tilfulde kan tilegne sig. Herpaa beregnes Opgaverne, hvis Besvarelse, ligesom de historiske, aldrig umiddelbart kan oses af de brugelige Lærebøger, men fordrer selvstændig Tankening af Disciplene. Som oftest gives velsledende Vink; undtiden maae Disciplene for Afhandlingen levere et Udkast til den. Efterat Udarbejdelsen er gjennemgaet med hver Enkelt, og Fejl mod Sprog og Tankegang paaviste, gives enten et nyt fort Udkast over Afhandlingen, eller den gjennemgaaes vidtloftigere mundtlig for alle Disciplene.

Disse twende Arter af Udarbejdelses træde saaledes supplerende saavel til Undervisningen i de respektive Fag som til den danske Undervisning. I sidste Henseende ere de, da Stoffet til dem sædvanlig er givet, af væsentlig Indflydelse paa Disciplens formelle Dannelse.

I 4de og 5te Klassse have Realafdelingens Disciple 2, i 7de Klassse 1 Time ugentlig førstskilt i Dansk. Disse anvendes i de to forstuevnte Klasser fornemmelig til grammatiske Øvelser, hvortil Undervisningen i de gamle Sprog give de studerende Disciple en rigere Lejlighed, i den sidste til at meddele det Vigtigste af Metriken, hvortil Anviiśning af den danske Lærer for de studerende er mindre nødvendig.

Det vil upaaatvibrælig være bemærket, at Øvelserne i mundtligt Foredrag ikke ere omtalte i de højere Klasser. Grunden hertil er den, at de for Øjeblikket ikke ere gennemførte længer end til 4de Klasse incl., og jeg desaarsag anseae det for uhensigtsmæssigt at opføre dem som Bestanddele af Undervisningen der, hvor de endnu set ikke ere optagne. Jeg anseer nemlig en gradvis fremskridende Gang i disse Øvelser for nødvendig, og har derfor ikke villet lade dem komme til Udførelse i de Klasser, hvor der ikke kunde bygges paa et tilsvarende Grundlag. De maae forresten i det Væsentlige komme til at holde Skridt med de skriftlige Øvelser, og ville i Magister M. Hammerichs grundige og interessante Afhandling finde tilstrækkelig Belysning.

Berigtigelse.

I 3de Klasse er angivet 4 istedetfor 5 Timer til Danst.

Skoleestervætninger
for Skoleaaret 1841 & 1842,

ved

G. Bohr.

Examen ar

I Året 1841 démit- teredes til Universi- tetet:	Udarbej- delse i Moders- maalet	Latin	Lat. Stil	Græst	Hebraist	Religion
1) Nicolai Vilhelm Nohde	Laud	Laud	Haud ill.	Laud	L. p. c.	Haud ill.
2) Christian August Emil Arenzen	Laud	Laud	Laud	Laud	Haud ill.	L. p. c.
3) Georg Adolph Peter Møller	Laud	Laud	Haud ill.	Laud	Laud	Laud
4) Isaac Emanuel Weil	Laud	Haud ill.	Laud	Haud ill.	Laud*	Laud
5) Peter Christian Bechmann	Laud	Haud ill.	Haud ill.	Haud ill.	Haud ill.*	Laud
6) Didrik Christian Seidelin	Haud ill.	Haud ill.	Haud ill.	Haud ill.	Haud ill.*	N. cont.

Bed Begyndelsen af Skoleåret 1841 var Disciplenes Antal 154 (for Øjeblikket 164), der vare fordeelte i 8 Klasser. Af disse ere I. og II. at betragte som følles Forberedelsesklasser for Studerende og Ikke-Studerende, da Undervisningsgjenstandene endnu ikke ere adskilte. Fra III. til VII. (incl.) ere de studerende Klasser parallele med Realklasserne og begge disse med resp. A og B betegnede

* Betyder, at et Pensum Græst er angivet istedetfor Hebraist.

- 1) F. d. 19 Mai 1824, indsat i Forberedelsesklassen Mai 1832.
- 2) F. d. 10. Novbr. 1823, indsat i nederste studerende Klasse i Octbr. 1832.
- 3) F. d. 18. Novbr. 1824, indsat i nederste studerende Klasse i Octbr. 1833.
- 4) F. (i Mellemborg-Schwerin) d. 16. April 1823, indsat i overste studerende Klasse 1838.
- 5) F. d. 27. Novbr. 1822, indsat i nederste studerende Klasse i Octbr. 1829.
- 6) F. d. 10. August 1820, indsat i overste studerende Klasse i Octbr. 1840.

tium 1841.

Geogra- phi	Historie	Ariths- metik	Geometri	Tydst	Franst	Hovedcharakterer
Laud	L. p. c.	L. p. c.	Laud	Laud	Laud	Laudabilis
Laud	L. p. c.	Laud	Laud	L. p. c.	L. p. c.	Laudabilis
Laud	Laud	Laud	L. p. c.	L. p. c.	L. p. c.	Laudabilis
Laud	L. p. c.	Haud ill.	Haud ill.	L. p. c.	Laud	Laudabilis
Haud ill.	Laud	Haud ill.	L. p. c.	Laud	Laud	Haud illaudabilis
Laud	Haud ill.	N. cont.	Haud ill.	Laud	Laud	Haud illaudabilis

Afdelinger af den samme Klasse have tildeels Underviisningstimer tilfølles. Hver enkelt Klasses Kursus er beregnet paa 1 Aar. Den overste eller VIII. Klasse har ingen tilsvarende Realklasse; den staer ene med et 2aarigt Kursus; som en Folge heraf bestaaer den af 2 Afdelinger, der betegnes med A og B. Overgangen til at dele denne Klasse er skeet ved i enkelte Discipliner at anvise Iste og 2den Afdeling forskjellige Underviisningstimer. Den overste Realklasse, VII. Kl. B, blev oprettet ved Skolegarets Besghyndelse. Desuden er i Løbet af Aaret en Forberedelseskasse oprettet, for hvilken der ikke gjores Regning paa Forkundskaber. Denne Udvidelse bringer den Fordeel, at Iste Klasses Kursus ligeledes kan indskrænkes til eet Aar, og den allervigtigste, at man ved saa tidligt, som muligt, at underkaste Barnets Dannelses Skolens Control kan sammenhuytte den fremadskridende Dannelses forskjellige Stadier.

Schema over den ugentlige Time

	VIII.		VII.		VI.		V.	
	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.
Dansk	2		2	1	2		2	2
Sydf	2		2	2	2	2	2	2
Franſe	2		3	1	3	1	2	2
Engelfſt				4	"	3	"	3
Latin	4	9	2	10	"	10	"	8
Graſſt	1	5		4	"	4	"	6
Hebraift	3	2		"	"	"	"	"
Religion	"	3		2	1	1		2
Hift. & Geogr.	2	2	2	5		5	1	4
Naturhistorie				"	"	2		2
Physik			1½	1½	"	1½	"	"
Mathematik	2	1	2	3		3		3
Regning			"	1	2	1	2	2
Skrivning			"	"	2	1	1	2
Legning			"	"	2	"	2	2
Sang	"	2		2		2		2
Gymnastik	"	2		2		2		2
	38	40½		37½	37	38½		39

Anm. Forberedelsesklassen har havt 12 særgegne Timer i Dansk, de 7 Timer i Regning tildeels tilfølles med 1ste Klasse, og de 8 Timer i Skrivning ligeledes mest tilfølles med 1ste Klasse.

fordeling i Skoleaaret 1841—42*).

IV.		III.		II.		I.		Forberedelses- klassen.
A.	B.	A.	B.					
2	2	5		7		9		12
2	2	5		6		3		"
2	2	4		2		"		"
"	3	3		"		"		"
12	"	3	"	"		"		"
2	"	"		"		"		"
"		"		"		"		"
2		2		2		3		"
4		4		4		2		"
2		2		2		"		"
"		"		"		"		"
3		"		"		"		"
2	1	3		4		5		7
2	2	3		4		6		8
"	2	2		2		"		"
2		2		2		"		"
2		2		2		2		2
39	39	37		37		30		29

*) Ved Fordelingen af Timerne til Sprogundervisning er tildeels det Princip gjort gældende, at der tildeles ethvert Sprog i det første Aars Kursus et forholdsvis ringere Antal Timer, der formenes at være tilstrækkeligt til den forberedende Undervisning i Formlæren og dens praktiske Anwen-

I indeværende Skoleaar er Følgende læst i de forskjellige Sprog og Videnskaber:

Latin. VIII Klassse A og B læst og repeteret: *Liv.* 2de Bog; *Cic. Tusc.* 1ste Bog; *Virgil. Æn.* 8de & 9de Bog; læst men ei repeteret *Virgil.* 10de Bog; *Horat. Od.* 2den Bog; *Ep.*, 2den Bog og *ars poët.*; *Vadens Gram.* Formlæren, deg Pronom. og Talord efter *Madvig*; desuden, Udvælg af Syntaxen (*Tempora* og *Medi*, *Prosodi*, *Metrif*) efter *Madvig*; VIII A repeteret; *Sallust*: *bell.* *Catil.*; *Virg. Æn.* 6 & 7 B.; *Cicero de orat.* 1ste Bog; *Hor. Od.* 1ste Bog; *Epist.* 1ste Bog: 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 13. VIII. B repeteret; *Cæs. bell. Gal.* 1ste, 2den, 3die Bog; *Cic. orat. in Catil.* 1—4; *pr. Archia*, *Lege Manilia* og *Ligario*. *Terentii Andria*. VII. Klassse A: *Cicer. orat.* 2 & 3 *in. Catil.* og *pro Archia*, *Sallust. Bell. Catil.*, *Terentii Andria*; *Madvigs Gram.* Syntaxen til Capt. 7; *Vad. Gram.* repeteret Formlæren. VI. Klassse A læst og repeteret: *Cæs. Bell. Gal.* 1, 40 *ad fin.* samt 2den og 3die Bog; *Sallust. bel. Catil.*; *Cicero in Cat.*, 1—4. Desuden repeteret: *Cæs. Bell. Gall.* 1, 1—40. 3 Stile om Ugen. Grammatiken repeteret deels efter *Vaden* (Formlæren med Undtagelse af de ureglm. Verb.), deels efter *Madvig* (Ord-dannelsesslære og Syntax, samt de uregelmæss. Verb. af Formlæren). V Klassse A. *Cæs. de Bell. Gall.* 1ste—3die Bog; Gram. Formlæren ergjennemgaaet, fremdeles Sætnings-

delse paa Sætningslæren, nedenst i det følgende Aar et overvejende Antal Timer tildeles det samme Sprog, for at bibringe Disciplen Fasthed i Form- og Sætningslæren, samt de almindelige syntaktiske Negler, hvilket Resultat efter Planen fornemmelig skulde vindes ved at gjennemgaae et betydeligt Pensum i en Lærebog. Hvorvidt dette Princip videre vor gjennemføres, vil Erfaring lære.

løren og de vigtigste syntaktiske Regler efter Borgens Stiløvelser og Badens Grammatik. 2. Stile om Ugen. IV. Klasse A. Borgens Læb. 1ste—3de Afsnit. Det Vigtigste af den latinske Formlære efter Badens Gramm. og de vigtigste Regler om den enkelte Sætning mundtlig efter Borgens Læsebog samt efter Borgens Stiløvelser; Stile mundtlig og skriftlig efter samme Bog til §. 55. III. Klasse A. Af Formlæren efter Madvigs Gram. læst fra Bojningslærrens Cap. 2 til Cap. 13 med Forbigaaelse af Cap. 9 og det mere Specielle. For at indove det Læste er gjennemgaaet de 9 første Stykker af Borgens latinske Læsebeg.

Græsk VIII. A & B. Læst og repeteret *Homer. Iliad.* 7de og 8de Bog; *Jacobs Blumenlese* Pag. 67—77 og 164—258; *Xenoph. Mem. Socr.* 1ste og 4de Bog. *Herodot.* 9de Bog repeteret. Nogle Stile. Langes Formlære repeteret; Syntaren mundtlig gjennemgaaet og indovet. Desuden VIII A. repeteret: *Hom. Il.* 1ste—6te og 9de Bog; *Herod.* 8de Bog; Platon. Apol. Socr. & Crito. Med dem, der ikke lære Hebraisk: *Homer. Odyss.* 1—10. — VII Klasse A. læst og repeteret: *Homer. Il.* 6te og 7de Bog; *Herod.* 5te Bog. Nogle faa Stile. Langes Formlære repeteret. Enkelte Punkter af Syntaren ere mundtlig meddeelte. — VI. Klasse A. Læst og repeteret de 2 første Bøger af Iliaden; repeteret Langes Grammatik, hvorfra tillige er læst Afsnittet om den episke Dialect og de fleste af de anomale Verber. V Klasse A. Gjennemgaaet Langes Grammatik til Syntaren med Forbigaaelse af den episke Dialect og det anomale Verber, hvorfra dog er læst saa mange, som forekomme i Langes Læsebog. Af denne er læst til Pag. 28 i den 2den Udgave. For noiere at indove de grammatiske former er oversat paa Græsk de Læsebogen tilføjede danske Eksempler indtil Pg. 112. — IV Klasse

A. Den græske Formlære efter Langes Grammatik, det Almindeligste o: Substantiverne og deres Declination, Adjectiverne, Talordene og Verberne og deres Conjugation til verba pura.

Hebraisk. VIII Klasse A. *Genesis;* Lindbergs Grammatik. VIII B. *Gen. Cap. 1—4;* det Vigtigste af Grammatiken.

Tydk. VIII A & B. *Kriegs „Darstellungen“* Pg. 215—238; 653—664; Oversættelse fra Dansk til Tydk efter Borgens Beslejning. Syntax efter Rung's Gram. Omrent 2 Stile maanedlig. — VII A & B Kriegs „Darstellung“ 378—409; 653—660; Rung's Formlære. 2 Stile maanedlig. VII B desuden det Vigtigste af Syntaren samt 4 Stile maanedlig. — VI A & B Rungs st. Lsb. 32—34. 84—89. 104—110 307—312. Rungs Grammatik, Formlære; 2 Stile maanedlig. VI B. 4 Stile maanedlig. — V A & B Rungs større Læsebog. 28—34. 202—235. 247—257. 307—312. — Grammatik: Formlæren efter Rung og det Vigtigste af Syntaren. Mundtlig Stil efter Grønberg Pg. 1—15. 1 Stil maanedlig. — Poesi; læst cursif i Gang maanedlig. V B desuden: 1 Stil ugentlig. Cursif Version og Udenadslæren. det Vigtigste af Syntaren. — IV A & B. Rungs st. Lsb. p. 6—19. 21—34. 202—224. Rung's Gram. Formlæren. Mundtlig Stil efter Vexels Bibelhist. p. 81—84. 93—99. 1 Stil maanedlig. Endel Digte læste udenad. IV B. desuden: 1 Stil og 1 Version om Ugen. Særegen Lectie i Grammatik, Udenadslæren og cursif Overs. — III A & B. Rung's mindre Læsebog læst ud. Rungs Grammatik: det Vigtigste af Formlæren. Læste udenad de fleste Vers, der staar i Rung's Læsebog. Versioner efter Læsebogen. Mundtlig Stil efter Vexels Bibelhist. Stile mest efter Dictat. — II. I Rungs

tydsk Læsebog oversat og tildeels analyseret 56 Sider; dertil læst i Nungs Grammatik Artiklernes, Adjektivernes og Pronominernes Declination samt Paradigmerne af Substantivernes Declination. Nr. 1—16 samt Nr. 26 af Digtene i Nungs Læsebog læste udenad. Skriftlige Øvelser; der i det første Halvaar bestede i Afskrivning af et opgivet Stykke i Bogen og i sidste Halvaar mere i Øvelser i at declinere Substantiver med Adjektiv og Artikel, samt i at skrive efter Dictat eller et Stykke, som i Forvejen var lært udenad. — I. I Nungs tydsk Læsebog læst alene som Oplæsning 28 Sider, som Oversættelse 10 Sider. Desuden læst udenad de første 8 Spalter af Gloserne bag i Bogen.

Fransk. VIII. Grammaire française par Borring læst 2 Gange. Af "recueil de morceaux en prose par N. Chr. Bierring & Vilh. Bierring, 92 Sider oversatte og Indholdet gennemgaaet paa Fransk. 12 Stile, — Foredraget og Graminationen skeer paa Fransk. — VII A & B. Af Grammaire française par Borring Syntaxe til Regl. 160. Repeteret Verberne. Recueil de morceaux en prose par N. Chr. Bjerring & Vilh. Bjerring 60 Sider. Ingwerslevs Materialier oversatte paa Fransk indtil de passive Verber. Analyseret. — Foredrag og Gramination paa Fransk. VII. B skrevet 30 Stile, som siden ere mundtlig oversatte. — VI A & B. Grammaire française par Borring, partie elementaire og etymologie læst 4 Gange. Lette franske Læsestykker af W. Bjerring læst 2 Gange. Ingwerslevs Materialier til de regelmæssige Verber af 1ste Conjugation. Foredrag og Gramination paa Fransk. VI B. desuden 30 Stile og lært dem med tilhørende Regler. — V A & B: Af Borring's Læsebog for Mellemklasserne f. Pg. 31—34. 74—82. 116—121. 151—153.

163—165. *Borrings Grammatik*: Alle saavel regelmæssige som uregelmæssige Verbers Conjugation; de vigtigste Regler for Fleertalsdannelsen og Kjønsdannelsen. V B desuden: af Lærebogen fra Pg. 34—40. 41. 106—109. 34—35. *Borrings Grammatik*: Talordene og Sammensigningsgraderne. Af *Borrings Stilovslør* de ulige Nummere indtil Nr. 13. — IV A & B. *Borrings Lærebog* for Mellemklasserne fra Pg. 1—4. 7. 9—14. 20—23. 31. *Borrings Grammatik*: Conjugationen af Hjælpeverberne, de active, passive og pronominale Verber, samt de uregelmæssige Verber af de 3 første Conjugationer. IV B. desuden: Lærebog Pg. 4—7. 8—9. 14—17. Hovedreglerne for Fleertalsdannelsen og Kjønsdannelsen, Pronominerne og de pronominale Adjectiver, samt af Ingerrs levs Materialier de Exempler, som have Hensyn hertil. — III A & B. Af *Hallagers A. B. C. instructif* fra Pg. 20—35. 73—82, saaledes at hvort andet Læfestykke tillige er lært udenad. Af *Sproglæren* er lært Conjugationen af avoir og af de regelmæssige Verbers enkelte Tider. II. Af *Hallagers A. B. C. instructif* fra le prix de l'application til l'écho, (14 Sider) Oplæsning, Ordenes Stavelse, Overs. Det forstnævnte Stykke og Pensant mutin (6 Sider) lært udenad. Alt læst 4 Gange.

Engelsk. VIII. *Thorhills Englishes Læsebuch* Pg. 79—159. *Rosings Grammatik*: Formlæren. VII A *Sinnet's Elementarbuch der englischen Sprache* p. 1—57 *Rosings Gr. Formlære*. — VII B. Eigesom VI og desuden hele: "Japhet in search of a father". — VI B. *Mariboe's "selections"* Pg. 4—18. 200—219. 281—295. — V B & IV B. *Sinnet's Elementarbuch der englischen Sprache*. Pg. 1—67. *Rosings Grammatik*: Formlæren. — III B. Stories selected from the history of England", udg. af C. Mariboe p. 46—69. Gr., af Formlæren de regelrette Verber og Hjælpeverberne.

Religion. VIII A. Fogtmanns Lærebog. VIII B. Indledningen, samt 1ste, 3de og 4de Capitel. — VII. A & B. Herslebs Bibelhistorie Marci Ev., Joh. Br. 1—3. I Udarbeidelse maanedlig. — VII A. Fogtmanns Lærebog 2det Capitel. VII B. Valles Lærebog. VII A & B. Herslebs Bibelhist. fra Exilet i Babylon til Jesu Indtog i Jerusalem paa Palmesondag. I Afhandling maanedlig. VI A. Fogtmanns Lærebog: Indledn. og 1ste Capitel. VI B. Valles Lærebog: de 5 første Capitler og 7de Capitel. VI A & B. Herslebs Bibelhist. fra Juda og Israels Riger til Bjergrædiken. — V. Valles Lærebog, Cap. 3, 6, 7. Herslebs N. T. til Apostlernes Hist. — IV. Valles Lærebog, Cap. 4, 5, 6 til Læren om Pligterne med os selv. Verels's Bibelhist. (tildeels ogsaa efter Hersleb): Fra Jesu Forklarelse paa Bjerget til Apostlen Pauli Død. Efter Verels en kort Udsigt over den christne Kirkes Historie. Lært udenad i den evangeliske christelige Psalmebog: Ps. 123. 164. 190. 301. eg en Jule og Paaskepsalme. — III. Valles Lærebog Cap. 2, 3. Verels's Bibelhist. fra Jesu Fremtræden som Prophet til Bogens Slutning. Lært udenad i Psalmebogen Ps. 42. 71. 279, Juleps. 138, Paaskeps. 164. 175. — II. Valles Lærebog Cap. 1. Verels's Bibelhist. fra Dommerne til Jesu Fremtræden som Prophet. I Psalmebogen Ps. 1. 15. 22. 31. 46; som Jule eg Nytaarsps: 138. 445. 450., Paaskeps. 152. 175. — I. Klassens Hovedparti Verels's Bibelhist. fra Verdens Skabelse til Saul. Luther's Katechismus: de 10 Bud og de 3 Troens Artikler, tildeels med tilhørende Udvikling.

Hist. & Geogr. VIII A. Læst og repeteret Kofoeds Udtog af Verdenshistorien. VIII B. Kofoeds Udtog, forfra til Frankrig. VIII A & B. Ingerslevs st. Geographi

(Afrika, Amerika og Australien ikke repeteret). I historisk Afhandling maanedlig. — VII. Køfods Udtog forfra til Frankrig. Ingerslevs større Geographi: Afrika, Amerika og Australien. — VI. A & B. Køfods Udtog: fra Frankrig og ud, i historisk Afhandling. — VI B. Allens Danmarks Historie fra Åar 1319—1660. — VA & B. Køfods Udtog: den gamle Verdens Historie o. til Åar 476. Ingerslevs større Geographi: af den politiske Geographi, forfra til Spanien (Danmark forbigaet). Mathematiske Geographi. VB. Allens Danmarks Historie forfra til 1319. — IV. Køfods fragmentariske Hist: den nyere Historie fra Åar 476—1815. Ingerslevs st. Læreb. i Geogr. Indledningen til alle Verdensdele, Danmark, den physiske Geographi. — III. Køfods fragmentariske Hist: Den gamle Historie indtil Åar 476. Ingerslevs mindre Geographi: fra Holland og ud. — II. I den første Hælfte af Året er mundtlig foredraget og gjengivet: enkelte udmærkede Mænds Levnet, saavel af den ældre som nyere Historie. I Geographi er læst efter Ingerslevs mindre Lærebog: Indledning til alle Verdensdele. Hele Europa — I. Geographi, Ingerslevs mindre Lærebog: et kort Omrids af Verdensdelene.

Mathematik. VIII. Lærebøger: Bergs Arithmetik og Geometri. Eest den elementære Plan-Geometri og den elementære Algebra, Ligninger af 1ste og 2den Grad deri indbefattede. I skriftligt Arbejde ugentlig. — VII. (Samme Lærebøger). Geometri: Om proportionale Linier og lignedannede Figurer, om regelmæssige Polygoner indskrivelige i Cirkler, om Cirkelliniers Rectification. Repeteret Kapitlerne om Linier, Vinkler, parallele Linier, Trekantter, Fyrkanter og Polygoner. — Af Algebra læst: Regning med Rødstørrelser, Uddragning af Kvadrat- og Kubikrod,

Ligninger af 1ste Grad og Proportioner. Repeteret: Capitlerne om de 6 Regningsarter betragtede i Almindelighed, vort Talsystem, negative Størrelser, Brok, Decimalbrok og Vogstavregning. — VI. (Samme Lærebøger). Geometri: Læst om parallele Linier, om Trekantter; Firkanter og Polygoner. Repeteret Indledningen, samt Capitlerne om Linier (den rette Linie, samme i Forbindelse med Cirkellinien, Cirkellinerne i Forbindelse med hinanden) og Vinkler. Algebra: De 4 første Regningsarter med positive og negative, hele og brudne Tal, Ligninger af 1ste Grad med 1ste og 2den Ubekjendte; samt Læren om Proportioner. — V. (Samme Lærebøger). Arithmetik: Det Vigtigste af Cap. 1, 2, 4, 5, 6, 8. Geometri: De vigtigste Sætninger af 1ste Cap. — IV. Arithmetik: Det Vigtigste af Cap. 2, 4, 8. Geometri (Bergs Ledetraad): forfra til om Vinkler.

Regning. VII. A. 4 Species i Brok, Regula de Tri i Brok, omvendt og sammensat Regula de Tri; Hovedregning; desuden praktiske Øvelser i Uddragning af Kvadrat- og Kubikrod; — VII. B. desuden Procent- og Rentesregning samt Vexelregning og Vare-Calculationer. — VI. A. 4 Species i Brok, Regula de Tri i Brok, omvendt og sammensat Regula de Tri samt praktiske Øvelser i Uddragning af Kvadrat- og Kubikrod; Hovedregning; — VI. B. desuden: Procent- og Renteregning, samt fremmede Penge-Calculationer. — V. A. 4 Species i Brok, Regula de Tri i Brok, Regning med Decimalbrok, Hovedregning; — V. B. desuden: omvendt og sammensat Regula de Tri, samt fremmede Penge-Calculationer. — IV. De fire Regnemaader med hele og brudne Tal, bencønnte og ubencønnte. Hovedregning: Jacobis Hovedregningslister 5.—20 inclus. — III. Tavleregning: De fire Regningsarter med bencønnte Tal; Addition og Subtraction med Brokter i ubencønnte Tal. Hoved-

regning: Jacobis Hovedregningslister fra Nr. 5 til 10. Den store Tabel. — II. Tableregning; de fire Regnemaader med hele Tal, bencønnte og ubencønnte. Hovedregning: Jacobis Hovedregningslister fra Nr. 1 til 7. Den store Tabel, samt at skrive og læse Tal. — I. De fire Regnemaader med hele og ubencønnte Tal. Hovedregning: Addition og Subtraction. Lille og store Tabel. — Forberedelsesklassen. Tableregning: Addition og Subtraction med hele og ubencønnte Tal. Hovedregning: Addition og Subtraction. Additions- og Subtractions-Tabel.

Physik. VIII. B., VII. B., VI. B. **I** samlede Timer: Elektricitet, Galvanisme og Magnetisme, samt Begyndelsen af den mechaniske Physik indtil Læren om draabeflydende Legemers Eigevægt.

Naturhistorie. VI. B. Drejers og Bramsens Lærebog: Menneskets Bygning og en almindelig Oversigt over Dyr-Rækkerne, Klasserne og Ordenerne efter Hovedparagrapherne. — V. De tre Planterækker efter samme Lærebog. — IV. Beendydrene og de beenlose Dyr, efter samme Lærebog. — III. Kroyers naturhistoriske Lærebog for Begyndere: Indledningen til Dyreriget, de beenlose Dyr og Indledningen til Planteriget. — II. Bramsens og Drejers Lærebog i Zoologi og Botanik: den almindelige Indledning til Naturhistorien, Menneskets Naturhistorie, Indledningen til Dyreriget, Pattedydrene og Indledningen til Fuglene.

I Realklasserne har Confirmationen i Almindelighed været Grunden for Disciplens Skoleliv, og Vedkommende plejer efter den Tid at anse Skolen kun som et passende midlertidigt Opholdssted, indtil en elleranden

Udsigt viser sig for ham til at overtage saadanne Fordringer, til hvis Udførelse han troer at besidde meer end Dannelses nøk. Derfor vil i Neglen Realisternes Antal aftage, eftersom Klasserne stige: allerede ved Be- ghyndelsen af Skoleaaret talte den kombinerede VII Klassé mellem 15 Disciple kun 2 Realister, medens den kombinerede III. Klassé af 25 Disciple havde 13, der ikke vare bestemte til Studeringer. At afhjælpe denne Uforholds- mæssighed ligger ikke i Skolernes Magt; den saameget ønskede og saa ofte omtalte almindelige Gramen for Realister vilde være det hensigtsmæssigste Middel til at afhjælpe den; kun naar Staten garanterer visse Fordele for fuldstændigt dannede Realister, vil der være et ogsaa udvortes Motiv for Disciplen til at gjennemgaae et fuldstændigt Kursus i Realstolen.

Af Klassernes Kombination er aldrig sporet nogen Ulempes; i aandelig Modenhed staae Realklassernes Disciple ikke tilbage for den studerende Afdelings, og det er oftere bemærket, at den gjensidige vakte Kappelyst har haft gavnlige Folger, ligesom det er troligt, at denne Kombination, hvis den blev almindelig, vilde bidrage til at gjøre det klart for de Unge, at, hvor mangfoldig deest end deres tilkommende Virkekreds maa være, er den virkelige Dannelsse, den aandelige Modenhed dog kun een, og at denne Fornemmelse vilde bidrage til at drage de forskjellige Stænder nærmere til hinanden og til at dæmpe det Overmod, der baade i realistisk og humanistisk Henseende saa ofte stræber at gjøre sig gjældende.

I Skolearets Eob er II Klassé voret til et Antal af 28 Disciple. Der er fra enkelte Sider yttret Frygt for at dette Antal skulde indvirke tyngende paa Lærernes Virksamhed, men denne Frygt har dog kun været theoretisk be-

grundet, idet Underviisningens Resultater ikke lade slutte noget Eignende; der hersker netop i denne Klassे en Opmærksomhed, et Liv og en Interesse for Lærerens Foredrag, som det var onskeligt at kunne overføre til andre Klasser, der i Discipeltal ere langt svagere. Det er forresten en Erfaring, som vist mange Skolemænd have havt Lejlighed til at gjøre, at et alt for ringe Discipelantal i en Klassē, tvertimod hvad man skulde vente, slover istedenfor at beføre Klassens Fremgang og Interesse. Maaske Grunden kan søges deri, at flere aandelige Veroringspunkter frembyde sig mellem en velbefolket Klasses Disciple, og at den derved vundne Livlighed virker forfriskende tilbage paa Læreren. Naturligvis gives der et Maximum paa den anden Side, et Tal, der ikke maa overskrides, men dette Tal bor ikke fastsættes vilkaarligt eller efter en almindelig Erfaring; det rette Tidspunkt for Delingen af en Klassē kan kun i hvert enkelt Tilfælde fremgaae af en Vurdering af Klassens aandelige Dygtighed og de respektive Læreres Talent og Kraft. Interessante Sammenligninger med vore Klassers almindelige Discipelantal frembyde flere tydste Skoler, hvor Normaltallet for en Klassē er ansat til 40 Disciple; tildeels ogsaa enkelte Klasser i Waisenhaußskolen i København, hvor Tallet er steget til 36 Disciple, der ikke behandles efter den indbyrdes Underviisnings Negler.

Ved Siden af den maanedlige Sammentullen af Charakterernes Points, hvis Form i tidligere Efterretninger om det v. Westenske Institut er angivet, er i den sidste Halvdeel af Skoleaaret opstillet en ugentlig Sammentulling og Omflytning for I og II Klassē, hvis Hensigt deels er at føre disse smaae Børn Glidens Resultat mere umiddelbart for Pie, deels at stille Skolen i en nærmere og mere speciel Rapport til Forældrene, der gjennem Charakteerbø-

gerne saaledes modtage ugentlig Underretning om Børnenes Fremgang.

Overhovedet har Skolen i Erfjendelse af, at fun ved en kraftig Samvirken med Forældrene noget fuldstændige Resultat af Undervisningen lader sig opnaae, stroeft at træde i en saa nær Forbindelse med disse, som det efter Skolens Natur var muligt. I denne Henseende har privat Meddeelse og Correspondence ikke været uden Betydning. Den Ubehagelighed, det i enkelte Tilfælde kan forvolde Bestyreren, at maatte here umodne Demme, den Anstrengelse, han undertiden maa anvende for at giore Forældrene det Hensigtsmæssige i Skolens Fremgangsmaade indlysende, erstattes fuldkomment ved den Bundsforvandte, Skolen erholder i Forældrenes frie Medhjælp, og ved de mangengang vderst gavnlige Oplysninger om et Barns Anlæg, private Beskæftigelser, Naturel og aandelige Retning; ligesom allerede Bevidsheden hos Barnet om den nosere Forbindelse, der er sluttet mellem Skolen og Forældrene, forhojer hans Agtelse for den fælles Regel, efter hvilken der arbejdes paa hans Vel. Hvad Skolen østere har haft Lejlighed til at uttale sig imod, er den i eg for sig rosværdige Omhyggelighed for Børnenes Fremskridt, der opstiller Privatlærere uafhængige af Skolen, som formeuntlig skulle understøtte og lette dens Virksomhed. Nu er det vel ikke at negte, at der kan gives Tilfælde, hvor en saadan Privathjælp i enkelt Henseende er nødvendig, men som øftest er det fun da, naar en Discipel paa Grund af sin evrige Modenhed er hensat i en Klasse, som hans Dannede i en enkelt Disciplin ikke er voren. Men i saa Tilfælde ansættes upåtvivslelig en Privatlærer bedst efter Raadforelse med Skolebestyreren og vedkommende Lærer. Derimod bør den Fremgangsmaade ubetinget forkastes at bruge Privatlærere til

at gjennemgaae Skolelectierne og forelobig overhøre Disciplene. En saadan Privatslærer er overfledig, da det udtrykkeligt af Skolen er vedtaget at gjennemgaae Lectierne behørigt; han er skadelig, ikke blot fordi Underviisningen ved hans Indvirkning vil tage i Enhed — thi denne Utempe kunde maafee afhjælpes ved indbyrdes Conferents — men fordi Disciplens Optørskomhed paa Skolen, dette Centrum for Underviisningen, forrykkes, naar han veed, at han kan føge den manglende Oplysning hos Andre; den Tillid til egne Kræfter, den Dygtighed, der udviller sig ved selvstændigt at arbejde sig igennem modende Vanskeligheder, vil mærligt side og om-sider ganske forsvinde under en saadan Skol-Hjælps lammende Inflydelse. Jeg har i denne Henseende seet de fergeligste Eksempler paa dygtige Drenges gradvise Tilbagegang. For at gjøre Sit til, at de Disciple, der hjemme maatte savne det fornødne Øpshn., eller den fornødne No., uforstyrret og tildeels med en passende Besleddning under Skolens Control kunne forberede sig, er allerede tidligere en Eftermiddags-skole oprettet, hvor mod Erlæggelse af 1 Rbd. maanedlig en-hver Discipel kan mode om Eftermiddagen fra Kl. 4—7. Denne Lærestue er ogsaa iaar blevne freqventeret af henimod 20 Disciple.

De fra Skolens tidligste Periode organiserede Lærer er mod der ere vedblevne. Ved Skoleaarets Begyndelse afholde Faglærerne førstilte Forsamlinger for at aftale Underviisningsplanen, der bliver at lægge til Grund, og hvis Resultat meddeles Vestyreren. Over hver enkelt Discipels Hlid og Fremgang afgives maanedlige Vidnesbyrd, der samles af den Lærer, der har mest med den respektive Klasse at gjøre, og indfores saaledes i Charakteerbøgerne til maanedlig Underretning for Forældrene, en Foranstaltung, der ved Anvendelsen saa at sige af det levende Ord giver

Vedkommende en klarere Forestilling om Disciplenes Standpunkt, end den blotte Charakteers traditionelle Figur kunde gjøre. Den Fremgangsmaade, der hidindtil ved Lærermøderne har været fulgt, er omtrent følgende: efterat et eller andet pædagogisk Spørgsmål, stundom ogsaa en Afhandling, der stod i nærmere Forbindelse med Skolens Virken, af Bestyreren var Lærerne forelagt, omtaltes hver enkelt Discipel specielt, og det Mærkeligste ved hans Personlighed fremhævedes. Senere indfrænkede man sig til i Almindelighed at omtale Klassen og at angive de mærkeligste Phænomener i samme. Denne Form maatte naturligvis være trættende for de Lærere, der ikke umiddelbart havde med vedkommende Disciple at gjøre, skjont paa den anden Side mange Oplysninger gaves, der stillede Lærerne i Almindelighed og Bestyreren i Sørdeleshed paa det rette Standpunkt til at bedomme en Discipel, ligesom lejlighedsvis de almindelige Bemærkninger, der knyttede sig til Specialia, blevne gjorte til Gjenstand for Debat. Imidlertid er, i Anerkjendelse af det tvedelste Stof, der var Gjenstand for Modernes Forhandlinger, i det sidste Kvartal af indeværende Skoleaar den Forandring foretagen, at, istedetfor de hidindtil maanedlig afholdte almindelige Møder, Lærerforsamlingerne afdeles i almindelige og specielle eller ~~Almæssige~~ Forsamlinger; de første ere bestemte til Foredrag af Bestyreren eller Lærerne over pædagogiske Gjenstande, de sidste til speciel Bedommelse af Disciplene; de afholdes hver fire Gange aarligt. Saaledes vil forhaabentlig Interessen for Lærermøderne stige, og de ville, ved Siden af det praktiske Resultat, der vindes, bidrage til den Anerkjendelses Udvikling: at alle Lærerne arbejde til et fælles Maal under een Nands Varetægt og med den frie Willie, der kun er begrændet af Hensyn til det Heles Wel.

Lærernes Navne og Nog.

Dansk: Øhrr. Cand philos. C. Chr. Agerskov, i VII & VI,
Stud. theolog. W. Brodersen i I, Stud. theolog. L.
Mantzius i Forberedelsesklassen, Cand. theolog. A.
Listow i de øvrige Klasser.

Satin: Bestyreren i VIII, Øhrr. Cand. philos. C. Funch
i VII, Mag. Art. P. H. Tregder i VI, Cand. theolog.
C. H. Hagerup i IV, Cand. theolog. E. Anger i III
og Cand. theolog. H. G. C. Voehr i V.

Græsk: Øhrr. Mag. Art. Tregder i VIII & VII, Cand.
theolog. E. Anger i VI, og Stud. philol. C. Ch. Chr.
Kerrn i IV.

Hebraisk: Hr. Cand. philos. C. Funch.

Tysk: Øhrr. Cand. juris. A. Rung i VIII, VII, VI,
Cand. philos. C. A. Bauditz i V, IV, III, og Cand
theolog. W. Voethe i II & I.

Fransk: Øhrr. Candd. philos. N. C. Bjerring i VIII,
VII, VI, II, og Chr. Fr. Trømscher i V, IV, III.

Engelsk: Hr. Cand. theolog. S. Rosing.

Religion: Øhrr. Cand. theolog. E. Boesen i VIII, VII,
VII, V, og Halse i IV, III, II, I.

Hist. & Geogr. Øhrr. Cand. philos. L. Berg i VII,
Stud. theolog. W. Brodersen i I, og Cand. theolog.
Voehr i de øvrige Klasser.

Mathematik: Øhrr. Cand. theolog. P. C. Berg i VIII,
VII, VI, og C. H. Hagerup. V & IV.

Physik: Hr. Cand. theolog. P. C. Berg.

Regning: Øhrr. Cand. juris A. Juel i VII, VI, V,
Lieutenant v. Dons, i de øvrige Klasser.

Skrivning: Hr. Cand. theolog. A. Borgen.

Tegning: Hr. Chr. Kramp.

Sang: Hr. Organist Berggren.

Gymnastik. Dhrr. Holmsted og Meyer.

Følgende Disciple af VIII A. have indgivet Begjæring om at underkaste sig den Proveramen, hvis heldige Resultat (100 Points) skal berettige til Adgang til indeværende Års Gramen Artium.

1. Peter Ludvig Behrend, en Son af Hr. Mæller C. V. Behrend.
 2. Ludvig Rudolph Sophus Berg, en Son af Hr. Bataillonskirurg C. A. Berg.
 3. Anders Falkenskjold, en Son af afdode Major og Conterchef A. S. v. Falkenskjold.
 4. Niels Frederik Schlegel, en Son af Hr. Major og Stadsconducteur C. F. A. v. Schlegel.
 5. Gustav Hansen en Son af Hr. Kammeraad og Lotto-Correspondencechef P. C. B. Hansen.
 6. Frederik Carl Emil Nielsen, en Son af Hr. Instructeur og kgl. Skuespiller P. N. Nielsen.
 7. Carl Johan Holm, en Son af Hr. Cancelliraad C. J. Holm.
 8. Christian Ludvig Lendrop, en Son af Hr. C. E. Lendrop, forhenværende Hovfræmmer.
-

Schema over den offentlige Examens.

NB. Nomertallet angiver Nummeret paa det Værelse, hvori der examineres

Fredagen d. 15de Juli.

II.	8 Klasse	8 = 11	Latin.
	5 Klasse A	11 = 1	Graef.
	5 Klasse	1 = 2	Regning.
	7 Klasse A	4 = 6	Latin.
	6 Klasse A	6 = 8	Graef.
III.	3 Klasse	8 = 11	Hist. og Geogr.
	5 Klasse	11½ = 2	Hist. og Geogr.
	8 Klasse	4 = 8	Religion.
VII.	4 Klasse	8 = 11	Franst.
	6 Klasse	11 = 1	Engelsk.
	4 Klasse B } 5 Klasse B }	1 = 2	Engelsk.
	6 Klasse	4 = 6	Franst.
	5 Klasse	6 = 8	Franst.
VIII.	2 Klasse	8 = 11	Religion.
	2 Klasse	11 = 2	Dansk.
	Forb. Kl.	4 = 4½	Dansk.
	7 Klasse	4½ = 6	Dansk.
	4 Klasse	6 = 8	Dansk.
XII.	7 Klasse	8 = 9½	Tydst.
	6 Klasse	9½ = 11½	Tydst.
	3 Klasse	11½ = 2	Tydst.
	4 Klasse	4 = 7	Hist. og Geogr.
	4 Klasse	7 = 8	Regning.
XIII.	4 Klasse	8 = 10	Naturhistorie.
	8 Klasse	10 = 1	Mathematik.
	8 Klasse	1 = 2	Physik.
	2 Klasse	4 = 6½	Naturhistorie.
	5 Klasse	6½ = 8	Naturhistorie.

Løverdagen d. 16de Juli.

II.	6 Klasse A	$8 = 10\frac{1}{2}$	Latin.
	4 Klasse A	$10\frac{1}{2} - 12$	Græsk.
	7 Klasse A	$12 = 2$	Græsk.
	8 Klasse B	$4 = 6$	Hebraisk.
	5 Klasse A	$6 = 8$	Latin.
III.	8 Klasse A	$8 = 11\frac{1}{2}$	Hist. og Geogr.
	7 Klasse	$11\frac{1}{2} - 2$	Hist. og Geogr.
	8 Klasse B	$4 = 6$	Hist. og Geogr.
	1 Klasse	$6 = 8$	Geographi.
VII.	2 Klasse	$8 = 10$	Franst.
	3 Klasse B	$10\frac{1}{2} - 11\frac{1}{2}$	Engelsk.
	8 & 7 Klasse	$11\frac{1}{2} - 1$	Engelsk.
	6 Klasse	$1 = 2$	Regning.
	3 Klasse	$4 = 7$	Franst.
	8 Klasse A	$7 = 8$	Franst.
VIII.	6 Klasse	$8 = 10\frac{1}{2}$	Religion.
	3 Klasse	$11 = 2$	Dansk.
	1 Klasse	$4 = 6$	Dansk.
	5 Klasse	$6 = 8$	Dansk,
XII.	8 Klasse	$8 = 11$	Tydk.
	2 Klasse	$11\frac{1}{2} - 2$	Tydk.
	5 Klasse	$4 = 6$	Tydk.
	4 Klasse	$6 = 8$	Tydk.
XIII.	7 Klasse	$8 = 10$	Mathematik.
	6 Klasse B.	$10\frac{1}{2} - 11$	Naturhistorie.
	4 Klasse	$11 = 2$	Mathematik.
	3 Klasse	$4 = 6\frac{1}{2}$	Religion.
	6 Klasse B	$\left. \begin{matrix} 6 \\ 7 \end{matrix} \right\} 6\frac{1}{2} = 8$	Physik.

Mandagen den 18de Juli.

II. 4 Klasse A	8 - 10½	Latin.
3 Klasse A	10½ - 12	Latin.
8 Klasse	12 - 2	Graef.
8 Klasse A	4 - 5	Hebraisk.
III. 2 Klasse	8 - 11	Hist. og Geogr.
6 Klasse	11½ - 2	Hist. og Geogr.
7 Klasse	4 - 5	Regning.
VII. 8 Klasse B	8 - 9½	Fransk.
7 Klasse	9½ - 11½	Fransk.
1 Klasse	11½ - 1	Regning.
3 Klasse	1 - 2	Regning.
VIII. 7 Klasse	8 - 10	Religion.
6 Klasse	10 - 12	Dansk.
4 Klasse	12 - 2	Religion.
1 Klasse	4 - 5	Religion.
XII. 2 Klasse	8 - 10	Regning.
5 Klasse	10 - 12	Religion.
1 Klasse	12 - 1½	Tydk.
XIII. 3 Klasse	8 - 10½	Naturhistorie.
6 Klasse	10½ - 12½	Mathematik.
5 Klasse	12½ - 2½	Mathematik.

Mandag d. 18de Juli Eftermiddag kl. 5 holdes Prove i Sang.

Samme Dags Eftermiddag prøves de nye Disciple.

Torsdagen d. 21de Juli kl. 9 Form. holdes Censur, hvor ved Resultatet af Examen meddeles. Derefter begynder Ferien, der varer 3 Uger d. e. til Fredagen den 12te August.

Til at overvære Examen indbydes Enhver, der maatte interessere sig for Skolen.

B. N. Borgen.